

Van Bijsterveldt-Vliegenthart

gelet op de betrokkenheid die er vaak in die kringen nog is. Ik ben ervan overtuigd dat de wet die mogelijkheid echt biedt. Die vorm is vrij. Het gaat om de kwintessens: de essentie is het scheiden van bestuur en toezicht. Nogmaals, hoe men dat doet, daarin is men vrij. Dat heb ik ook aangegeven.

Tot slot kom ik op de vraag van de heer Dibi die vrij fundamenteel is, namelijk of ik het draagvlak zag afbrokkelen. Democratie kan er alleen maar zijn bij de gratie van draagvlak en het overtuigen. Wij moeten mensen mee kunnen nemen, anders is ons bestaan toch heel kortstondig. En dat is maar goed ook. Nee, gelukkig zag ik het draagvlak niet afbrokkelen, maar ik vind dat wij niet moeten wachten tot het zo ver is. Dat gevaar zou er zijn als wij dogmatisch waren, wij onze ogen sloten voor de werkelijkheid van vandaag en geen open oog en oor hadden voor wat er plaatsvindt in sommige scholen. Artikel 23 van de Grondwet is mij dan te waardevol om het tolereren van slecht onderwijs op sommige plaatsen uiteindelijk een excuus te laten worden. Dat kan dus niet, echt niet. Ik ben er dan ook absoluut van overtuigd dat dit een heel belangrijke toegevoegde waarde heeft. Dat zeg ik niet alleen tegen de Kamer, maar natuurlijk ook tegen de koepels waarvan wij brieven hebben gekregen en die zich daar zorgen over maken. Tegen die koepels zeg ik dat het uiteindelijk juist een versterking is van het draagvlak op grond van artikel 23 van de Grondwet waardoor je niet machteloos staat aan het eind en je als het nodig is ook die waarde goed overeind kunt houden. Je kunt dan laten zien dat er sprake is van vrijheid maar ook van betrokkenheid van de overheid bij de kwaliteit, alsmede van een verantwoordelijkheid voor het stelsel in dat kader. Tegen de koepels en de scholen die daarmee omgaan, zeg ik dat zij gewoon fier en zelfbewust moeten zijn. Als je je werk goed oppakt en je bereid bent om de punten van kritiek van de inspectie op een goede manier vorm en inhoud te geven, hoef je je geen zorgen te maken. Dan kun je ook gaan voor het goede resultaat en maak je duidelijk dat je je verantwoordelijkheid neemt en dat je kritiek ter harte neemt. Ik zou zeggen: geen vrijheid zonder verantwoordelijkheid. Of, om te spreken in de termen die passen bij mijn achtergrond: geen vrijheid zonder gebondenheid. Dat komt volgens mij tot uitdrukking in artikel 23. Dat is een heel mooi evenwicht. Met deze wet proberen we dit evenwicht te borgen voor de toekomst, een ander tijdsgewricht.

De heer **Dibi** (GroenLinks): Ik vind dit een heel goed antwoord. Ik ben zelf bezig met een initiatiefwet voor een acceptatieplicht. Ik vond het erg mooi, wat staatssecretaris Van Bijsterveldt opmerkte over niet dogmatisch omgaan met artikel 23. Misschien kan de staatssecretaris dit ook binnen de coalitie wat meer uitdragen. Dan heeft zij een veel grotere kans op slagen.

Staatssecretaris **Van Bijsterveldt-Vliegenthart**: Nou, dat is een mooie opmerking. Ik zal er eens over nadenken. We weten wat de verschillen tussen ons beiden zijn, maar dat geeft niets. Het is goed om deze gedachtewisseling te hebben.

De **voorzitter**: Ik dank beide staatssecretarissen voor hun antwoorden. Staatssecretaris Dijksma heeft ons nog toegezegd dat zij bij de volgende voortgangsrapportage over zwakke scholen de Kamer zal informeren over de

resultaten van de inspanningen om de aanduiding "zeer zwak" te voorkomen of de termijn daarvan te bekorten.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: De stemmingen over het wetsvoorstel en de moties vinden volgende week donderdag plaats, tijdens de eindstemming.

De vergadering wordt van 16.40 uur tot 18.30 uur geschorst.

Voorzitter: Cramer

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Intrekking van de Wet verzelfstandiging Informatiseringsbank en wijziging van diverse wetten in verband met de oprichting van de Dienst Uitvoering Onderwijs (DUO) (31944).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

De heer **Bosma** (PVV): Voorzitter. Ben ik de enige die de hele tijd moet denken aan Duo Penotti of zijn dat er meer?

De samenvoeging waar we vandaag over spreken ziet er logisch uit op papier. Het schijnt te gaan leiden tot minder versnippering van informatie, betere en efficiëntere processen et cetera en het tegengaan van meervoudige registratie. Dat klinkt allemaal goed. De vraag is natuurlijk wat het betekent aan de klantzijde, de gebruikerskant, dus voor studenten en mensen in het veld. Kan de minister ons beloven dat de dienstverlening absoluut niet achteruitgaat?

Het gaat over het samenvoegen van processen. Dit betekent in de praktijk, zo lees ik, minder handelingen. Dat is natuurlijk altijd goed, maar dan is er ook de vraag of dat niet moet leiden tot minder mensen. Als ik zie hoeveel mensen er moeten gaan werken, namelijk 2040, dan is dat bij elkaar opgeteld exact de bemanning van beide organisaties. Maar als we efficiënter gaan werken, zou je met minder mensen toekunnen. Dat is dus mijn tweede vraag aan de minister. Als er minder handelingen zijn, waarom dan ook niet minder handjes? Zou je dan niet kunnen overwegen om die handjes weg te halen uit de DUO en wellicht toe te voegen aan een andere organisatie ergens binnen het onderwijsveld? Op veel plekken in het onderwijsveld zijn namelijk te weinig handjes. Ik wijs op de onderwijsinspectie, leerplichtambtenaren et cetera.

Mijn derde vraag is: wat zullen exact de fusiekosten zijn?

De heer **Jan Jacob van Dijk** (CDA): Voorzitter. Het wetsvoorstel waar de Kamer vandaag over spreekt, beoogt de fusie van de IB-Groep en de Centrale Financiën Instellingen. De IB-Groep is tot op dit moment nog steeds een zbo. Dat nu uiteindelijk die nieuwe organisatie, de Dienst Uitvoering Onderwijs, een agentschap met een baten- en lastendienst gaat worden,

De heer Van Dijk (CDA)

© M. Sablerolle – Gouda

heeft de instemming van mijn fractie. Wij zijn altijd al redelijk kritisch geweest over de zbo-status. We hebben het gevoel dat ook bij de uitvoering de minister rechtstreeks aangesproken moet kunnen worden op de resultaten en de prestaties. Dat kan wel via een zbo, maar dat is dan altijd traspgevijs. Dat het nu via een agentschap en een baten- en lastendienst kan plaatsvinden, heeft onze voorkeur. Wat dat betreft zijn wij positief over het voorstel.

Zoals wij het begrepen hebben, heeft het ook als voordeel dat er voor gezorgd wordt dat er nog maar één keer gegevensuitvraag gaat plaatsvinden. Ook wat dat betreft denken wij dat er voordelen te behalen zijn.

Dat brengt ons wel bij een wat meer kritische kanttekening als het gaat om de vraag wat het nu precies betekent voor werkgelegenheid. Als de minister aangeeft dat de gegevensuitvraag eenmalig gaat plaatsvinden en dat hij dit doet om voor een deel efficiency te bewerkstelligen, dan vinden wij het vreemd dat het aantal arbeidsplaatsen hetzelfde blijft. Nu zouden wij dat op zich wel kunnen verdedigen als de minister tegelijkertijd enige opmerkingen zou hebben gemaakt over het presteren van de IB-Groep. Hij heeft er wel enkele opmerkingen over gemaakt in de zin dat het volgens hem op dit moment voorspoedig verloopt, maar als ik mijn oor te luister leg bij de deelnemers of gebruikers of de mensen die afhankelijk zijn van de prestaties van de IB-Groep, dan hebben wij daar wel wat kritische kanttekeningen bij, zeker wanneer ik hoor dat sommige personen die nu voor de eerste keer in aanraking komen met de IB-Groep af en toe niet op een juiste en adequate wijze geholpen worden. Sterker nog, we hebben het gevoel dat op dit moment de prestaties van de dienstverlening van de IB-Groep niet zo heel erg hard vooruit gaan.

Betekent het feit dat we met ingang van 1 januari een nieuwe organisatie krijgen, dat de minister meer mensen voor het primaire proces kan gaan gebruiken? Is dat ook de bedoeling van hetgeen hij precies wil? Ik beveel de minister aan om nog eens te kijken hoe het precies werkt bij de Klanten Contact Centra die door het UWV op poten zijn gezet. Zij behalen prijzen voor een goede dienstverlening. Daarnaast refereer ik aan vragen over het onderwerp fraudebestrijding die met name door de PvdA

naar voren zijn gebracht. Ik kan mij voorstellen dat de minister nog eens nadenkt over de vraag op welke wijze hij de mensen die bij de IB-Groep werken op een of andere manier kan betrekken bij het opsporen van fraude. Voor een deel heeft dat te maken met bestrijding van adresfraude zoals die zal plaatsvinden bij de gemeentelijke basisadministratie, maar voor een deel ook met de controle die door de IB-Groep kan plaatsvinden. Graag een antwoord daarop, want dat kan onze zorg op dat terrein nog wegnemen.

□

Mevrouw **Besselink** (PvdA): Voorzitter. In de Kamer is al meerdere malen gesproken over het voorstel tot samenvoeging van de CFI en de IB-Groep. Wij zijn het eens met het opheffen van de zbo-status van de IB-Groep om zo samen tot één dienst te komen. De minister krijgt meer mogelijkheden om zich bezig te houden met de kwaliteit van de dienstverlening. Collega Van Dijk gaf al aan dat wij het debat hierover in de Kamer vaker hebben gevoerd. De PvdA juicht dat van harte toe. Dat is ook precies het punt waarop mijn fractie hooggespannen verwachtingen heeft. Mogen wij de minister afrekenen op de kwaliteit van de dienstverlening, die de nieuwe dienst zou moeten verbeteren? Blijft die dienstverlening op kwalitatief hoog niveau als er wordt samengevoegd? Met andere woorden: blijft tijdens de verbouwing de verkoop doorgaan? Ik vraag dit specifiek omdat deze zomer klachten ook bij mij zijn binnengekomen over de kwaliteit van de dienstverlening van de IB-Groep. Zij liggen vaak op het vlak van de bejegening. Zijn die klachten verleden tijd als wij straks de DUO hebben?

Ik heb nog een vraag over de doelmatigheid. De minister geeft in zijn brief aan dat er eigenlijk geen financiële of personele voordelen behaald worden, dus dat de meerwaarde vooral de kwalitatieve voordelen van de doelmatigheid moeten zijn. Hoe gaan wij die voordelen evalueren? Hoe kan de Kamer de minister helpen bij het sturen op kwaliteitswinst? Als er geen financiële en personele voordelen zijn, dan zit de winst dus in de kwaliteit. Wij kunnen dan, zoals de heer Van Dijk naar aanleiding van de vraag van de PvdA ook aangaf, meer aandacht besteden aan de fraudebestrijding. Fraude is een groot probleem dat aangepakt moet worden.

Ik heb nog een opmerking over de naam van de nieuwe dienst: DUO. Wat mij betreft moet deze dienst professioneel en klantvriendelijk zijn en betrouwbaarheid uitstralen. De naam moet het imago dragen. Waarom is dan gekozen voor een prijsvraag onder ambtenaren en is er niet gekozen voor een wat klantgerichtere benadering die recht doet aan de professionele en klantvriendelijke uitstraling die de dienst voor de buitenwereld moet hebben?

□

Mevrouw **Smits** (SP): Voorzitter. Ik sprak de laatste jaren nog wel eens over de IB-Groep, tot een jaar geleden als student. Het was meestal wat negatief, in klaggvorm. Als Kamerlid voor de SP ben ik toch wat positiever dan een jaar geleden. De IB-Groep werkt namelijk hard aan de verbetering van de dienstverlening. Daar komt bij dat met het intrekken van deze wet de IB-Groep wat dichter

Smits

bij de minister komt te staan en dus ook wat beter te controleren is voor de Kamer. Mijn fractie vindt dat een grote vooruitgang. Wij hebben nog wel wat vragen.

In het debat over de IB-Groep vorig jaar heeft mijn collega Renske Leijten de minister gevraagd of hij na kan gaan of alle beschikbare informatie over lenen bij de IB-Groep op de website, die via zeven formulieren gedownload kon worden, samengevoegd kon worden in één folder. De informatie betreft kwijtschelding, rentetarieven, het inkomen van de partner dat meetelt bij de afbetaling; allerlei zaken die in zeven folders stonden. De minister zou kijken of dat mogelijk was. Minister, complimenten, want ik zag vandaag op de website van de IB-Groep een fantastisch mooi, dik boekwerk met alles over studiefinanciering waarin op de pagina's 77 tot en met 83 alles op een rijtje is gezet. Klasse. Wij zijn daar heel blij mee.

Dat maakt misschien overmoedig, maar ik heb toch de neiging om de minister nog iets te vragen. Misschien op hij van die pagina's 77 tot en met 83 een mooi overzichtelijk foldertje kunnen maken, dat foldertje naar elke student kunnen toesturen die een lening aanvraagt, dat kunnen laten ondertekenen door de student en het terug kunnen laten sturen aan de IB-Groep, om dan pas de lening in gang te zetten. De minister snapt wel waar ik heen wil. De SP-fractie ziet nog steeds graag een handtekeningenprocedure als het gaat om lenen. Kan de minister de SP ook op dat front blij maken?

Ik heb nog een vraagje over het lenen en daarna stop ik er echt mee. De IB-Groep is een enorme uitlener. Valt hij eigenlijk onder de regels van de Autoriteit Financiële Markten en zou dat logisch zijn?

De heer **Jan Jacob van Dijk** (CDA): Wat betekent uw voorstel over het vragen en terugsturen van handtekeningen voor de administratievelastendruk voor zowel de student als de IB-Groep? Hebt u er direct het probleem van de werkgelegenheid in Noord-Nederland mee opgelost?

Mevrouw **Smits** (SP): Als dat zo makkelijk zou zijn, mijnheer Van Dijk, dan zou ik het alleen al om die reden willen doen, maar er zit natuurlijk iets anders achter. We vinden dat het veel te makkelijk is voor studenten om met een vinkje op de website grote bedragen te lenen en we hebben dat vorig jaar ook uitgebreid gemotiveerd. Voor elke lening die je in Nederland afsluit, moet je je handtekening zetten, behalve voor een lening bij de IB-Groep.

De **voorzitter**: Zou ik zowel de professor als de oud-student mogen vragen om via de voorzitter te spreken?

Mevrouw **Smits** (SP): Sorry, voorzitter.

De heer **Jan Jacob van Dijk** (CDA): Voorzitter, zou ik aan mevrouw Smits mogen vragen of zij antwoord zou kunnen geven op de vraag die ik zojuist heb gesteld? Wat betekent haar voorstel voor de administratievelastendruk en wat betekent het voor de werkgelegenheid?

Mevrouw **Smits** (SP): Ik heb niet uitgezocht wat het voor de werkgelegenheid betekent. Ik denk ook dat dat niet het belangrijkste is. Wat de SP-fractie betreft, is het

helemaal niet erg als er eventueel een persoon extra in dienst moet komen bij de IB-Groep om deze enorme administratievelastendruk te verwerken. Het gaat om het principe. Als we het met elkaar belangrijk vinden dat studenten bewust lenen, dat zij aangesproken worden op hun verantwoordelijkheid en dat zij weten aan welke voorwaarden zij zijn gebonden, moeten we vervolgens bekijken hoe de IB-Groep dat kan organiseren. Volgens mij kan dat wel.

De **voorzitter**: De heer Van Dijk, afrondend.

De heer **Jan Jacob van Dijk** (CDA): Volgens mij bagatelliseert mevrouw Smits min of meer het effect van wat zij nu voorstelt. Er zijn 600.000 mensen die in het hoger onderwijs zitten. We hebben het dan nog niet over de mbo'ers gehad. Dat betekent niet slechts één persoon die de verwerking van de handtekeningen zou moeten doen. Ik weet niet hoe interessant mevrouw Smits een baan vindt waarin zij 600.000 handtekeningen moet controleren, maar volgens mij is daar meer dan een afdeling voor nodig. Mevrouw Smits bagatelliseert dus de effecten van wat zij voorstelt.

Mevrouw **Smits** (SP): Volgens mij bagatelliseert de heer Van Dijk de problemen met de enorme studieschulden die studenten opbouwen en het gemak waarmee sommige studenten lenen. Natuurlijk zijn er studenten die het geld nodig hebben. Dat is hartstikke goed en die moeten we ook vooral niet tegenhouden. Een beetje bewustwording – studenten wijzen op de risico's en hun vragen of ze akkoord gaan met voorwaarden voordat ze geld lenen – lijkt ons echter wel het minste.

Mijn volgende punt is de kwestie van de fusie. In januari 2010 moet de IB-Groep samengaan met de CFI. Ik wil de minister niet opjagen, maar dat duurt nog maar vier maanden. Loopt de fusie op schema? Ik hoor ook geluiden die erop duiden dat het niet zo is. Per 1 augustus zou er bijvoorbeeld een besturingsmodel klaar moeten liggen en dat is er nog niet. Hoe zit dat? Dat roept ook een beetje de vraag op of 1 januari nog wel realistisch is.

Wij hebben in het verleden veel vragen gesteld over de dienstverlening van de IB-Groep: e-mails werden niet beantwoord, er werden fouten gemaakt en brieven bleven lang liggen. In het afgelopen jaar is er heel hard gewerkt om de achterstanden weg te werken. Is alles nu in orde? Zijn er nog achterstanden? Wij krijgen nog klachten. Ik heb ook begrepen dat het wegwerken heel wat avonden overwerk en flinke stress heeft opgeleverd voor de werknemers van de IB-Groep. Zij verdienen dan ook alle lof voor het harde werken. Wat zij daarnaast in elk geval niet verdienen, is nieuwe onzekerheid over hun baan na de fusie. Wij zijn dan ook blij dat het aantal arbeidsplaatsen niet zal afnemen. De SP-fractie vreest echter wel dat de dienstverlening opnieuw in het gedrang komt met de komende fusie. Kan de minister garanderen dat dit niet zal gebeuren?

De SP heeft nog wel één probleem, nu ja, op het gebied van de IB-Groep dan, en dat is de inhuur van externen. In de eerste vier maanden van 2009 is er voor 18,8 mln. ingehuurd aan mensen die niet vast bij de IB-Groep werken, aan externen dus. En 18,8 mln. is anderhalve ton per dag. Wat doen deze mensen bij de IB-Groep? Welke functies vervullen zij? Zijn zij er tijdelijk? Gaan ze straks mee naar de DUO? Of gaat de minister

Smits

een einde maken aan de inhuur van deze externen? Wij hebben een voorkeur voor de laatste optie.

De SP-fractie is blij dat de minister meer te zeggen krijgt over zo'n belangrijke inspectie als de IB-Groep. Wij rekenen er dan ook op dat aan een paar zaken een einde wordt gemaakt, de inhuur van een grote hoeveelheid externen voorop. Als de minister dat kan toezeggen, krijgt hij van ons alle steun voor de intrekking van deze wet.

□

De heer **Elias** (VVD): Voorzitter. Door tijdelijke interne verschuivingen met woordvoerderschappen binnen mijn fractie mag ik de komende maanden mijn collega Zijlstra bij tijd en wijle vervangen op het terrein van hoger onderwijs; vandaag voor de eerste keer. Ik doe dat met groot plezier.

Ten eerste doe ik dit graag omdat mijn vader, naar wie ik ben vernoemd, de eerste onderwijsjournalist van Nederland was. Van 1954 tot 1980 heeft hij alle onderwijsdebatten in dit huis bijgewoond en verslagen. Onderwijsminister Cals liet hem zijn originele handgeschreven aantekeningen tijdens de debatten over de Mammoetwet na. Deze hebben wij weer nagelaten aan het ministerie van OCW. Inmiddels liggen ze in de kluis van het Nationaal Onderwijsmuseum in Rotterdam.

Ten tweede sta ik hier met groot plezier omdat ik zelf in 1977 in dit huis als verslaggever begon om voor het universiteitsblad *Folia Civitatis* over hoger onderwijs te schrijven. Een van mijn allereerste stukjes ging uiteraard over de studiefinanciering. Ik citeer: "De invordering van de zogenaamde promesseschulden zal door demissionair onderwijsminister Van Kemenade enigszins versoepeld worden, in tegenstelling tot wat in de pers wel gesuggereerd is door studenten die hun onvermogen om te betalen niet kunnen aantonen echter gehouden zijn hun schulden wel onmiddellijk te vereffenen" enzovoort, enzoverder, lang geleden. Het is dus met groot genoegen dat ik mij, zij het licht schoorvoetend, weer begeef op een terrein dat ik 30 jaar terug, overigens aanmerkelijk minder schoorvoetend, betrad.

Ook de debatten met onderwijsminister Deetman in de tweede helft van de jaren tachtig van de vorige eeuw over de falende uitvoering van de studiefinanciering staan mij, inmiddels tv-verslaggever in ditzelfde huis geworden, nog levendig voor de geest. Toen werd de Informatiseringsbank, later de IB-Groep, opgericht die alle leed zou verzachten. Vandaag leiden wij haar naar de slachtbank.

Wat krijgen wij ervoor terug? De DUO. Voor ik namens mijn fractie inhoudelijk opmerkingen over de nieuwe opzet plaats, wil ik eerst iets zeggen over deze naam. Zijn wij nog op tijd om die tegen te houden? Ziet de minister het dialoogje tussen twee studenten, hangend op hun fiets, al voor zich? "Nee, ik kan vanmiddag niet squashen, want ik moet met de DUO bellen." "Met de wie?" "Met de DUO." Ik wil een serieus verzoek aan de minister doen. Wij moeten vanuit de Kamer niet zelf met suggesties komen. Er zijn reclamebureaus en merkspecialisten die er verstand van hebben en die moet je een paar uur aan het werk zetten. Verzin in hemelsnaam een andere naam. De naam van deze instelling wordt een begrip en moet minimaal een jaar of twintig meegaan. Mag het dan alsjeblieft een beetje vlot en servicegericht klinken?

De heer **Bosma** (PVV): Je hoort wel eens in den lande dat wij ons in de Tweede Kamer bezighouden met pietluttigheden, dat wij muggenziften en dingen doen met mieren, waarvoor mieren niet gemaakt zijn. Moeten wij ons niet met grotere dingen bezighouden dan met namen van organisaties? Bent u bijvoorbeeld wel tevreden over het logo?

De heer **Elias** (VVD): Ik ben het niet eens met wat u zegt en met de ondertoon ervan. Dit wordt een begrip in Nederland. Duizenden studenten hebben hier jaren mee te maken. Nu wij dit een rare naam geven, terwijl wij dat met een paar uur iemand inhuren kunnen verbeteren, is het wel degelijk aan ons om dat hier even in een halve minuut naar voren te brengen. Ik ben het echt volstrekt met u oneens.

Dan kom ik op de inhoud. De vraag hoe de studiefinanciering in Nederland het best kan worden uitgevoerd, houdt de gemoederen gedurig bezig. Nadat onderwijsminister Deetman er dus bijna om moest aftreden, werd deze uitvoering in 1988 als Informatiseringsbank op afstand geplaatst om in 1994 als het zelfstandig bestuursorgaan verder te gaan dat wij tot op de dag van vandaag kennen als de Informatie Beheer Groep. In de tweede helft van de jaren negentig presteerde deze groep niet naar behoren. Bij de vernieuwing van automatiseringssystemen was 60 mln. gulden verloren. Dat is tot op de dag van vandaag een hoop geld. De Ombudsman oordeelde bovendien negatief over de dienstverlening. Kamerlid Eurlings – jawel – diende om die reden in 1999 een amendement in dat het meerjarenplan van de IB-Groep aan ministeriële goedkeuring zou onderwerpen. Het moest echter, zo was de afweging, óf een zbo blijven óf een agentschap onder de minister worden. En zo bleef de IB-Groep destijds bestaan, zij het dat er in 2004 prestatiecontracten aan gehangen werden. Het heeft onvoldoende geholpen. Vorig jaar nog hadden wij een algemeen overleg over de slechte kwaliteit van dienstverlening. De IB-Groep presteerde onder de normen uit dat prestatiecontract. Er was zelfs een taskforce nodig en er moest 3 mln. extra tegenaan om de klantenservice weer in de rails te krijgen. Lastig was het om de minister aan te spreken. Veel meer dan meedelen dat de directeur van de IB-Groep het probleem zeer serieus nam, kon hij niet.

Vandaag staan wij, een hoop ervaringen rijker, voor dezelfde keuze in effect als in 1999 en 2004, waarbij ook de rapporten van de commissie-Kohnstamm uit 2004 en de commissie-Gerritse uit 2007 hebben bijgedragen aan de omslag in het denken over zelfstandige bestuursorganen. Rijkstaken zouden in principe onder directe verantwoordelijkheid van de minister moeten worden uitgevoerd, zo was van beide rapporten de conclusie.

De VVD-fractie is het eens met de grondgedachte achter de gekozen nieuwe opzet: creëer één servicegerichte organisatie met één helpdesk. Verstandig is volgens ons ook het voornemen om bij het maken en bedenken van plannen en beleid op het departement meteen, en dus veel eerder dan jarenlang het geval was, met de nieuwe club samen te bekijken of wat bedacht wordt, ook wel goed valt uit te voeren. Hulde daarvoor. Wij roepen de minister op om die gedachte in het kabinet uit te dragen. Handig ook om de baas van de nieuwe organisatie – ik vermijd de naam bewust – in het managementteam van het ministerie te zetten. Uiteraard staat de VVD achter het gegeven dat met de samenvoe-

Elias

ging de administratieve lasten worden teruggebracht. Ten slotte heeft de regering in de antwoorden op onze schriftelijke vragen onze zorgen weggenomen over eventuele willekeur bij politieke inmenging in individuele gevallen.

Maar dan de uitvoering. Daar hebben wij nogal wat indringende vragen over. Zwak in de voorbereiding blijft dat de minister, het ministerie, met alle hotemetoten heeft overlegd – HBO-raad, VSNU, MBO Raad, noem maar op – maar niet met de klant, niet met de student. Mijn fractie vraagt de minister om dat de volgende keer wel te doen. Wij zien het als een mentaliteitskwestie om met de gebruikers goed en deugdelijk te overleggen.

Lukt het allemaal wel voor 1 januari aanstaande?

Wie bedenkt nou dat zoiets op twee locaties moet blijven? Ik kan mij nog voorstellen dat er sprake kan zijn van een overgangssituatie van een jaar of twee, drie, maar het structureel op twee locaties houden? Wij hebben daar vragen bij.

Een volgende belangrijke vraag is: waar zijn de kostenvoordelen? Er worden twee clubs samengevoegd. Daar horen simpelweg efficiëntievoordelen uit voort te komen. In de voorstellen zie ik ze niet. Hoe kan dat?

Hoe is het mogelijk dat de organisaties zelf voorwaarden kunnen verbinden aan instemming met deze opzet? Met de kalkoen moet je niet in gesprek willen zijn over het kerstdiner. Hoe het uiteindelijk geregeld gaat worden, daarover gaan wij hier in de Kamer. Het zijn niet de betrokkenen zelf die dat uitmaken; zo simpel is dat. Natuurlijk moet er een fatsoenlijk sociaal plan zijn. Dat hoort bij goed werkgeverschap door de overheid. Maar als de samenwerking goed wordt opgezet, kan beperking van arbeidsplaatsen een logisch vervolg zijn dat op voorhand niet mag worden uitgesloten en al helemaal niet door de betrokken organisaties zelve. Niet de ondernemingsraden of de vakbonden, maar wij hier bepalen wat er gebeurt met overheidsgeld en met uitvoeringsdiensten. Graag een reactie van de minister op dit principiële uitgangspunt.

Ten slotte een voor onze fractie zeer belangrijk punt. Uit de nota naar aanleiding van het verslag blijkt dat nog niet duidelijk is wat de kosten van de fusie zullen zijn. Dat is zeer merkwaardig, om sterkere termen te vermijden. Voor de fusie en de ICT-projecten van de nieuwe organisatie lijkt bovendien geen stabiele financiering beschikbaar. Zo is er dekking gevraagd bij de SG Vernieuwing Rijksdienst, maar deze claim is afgewezen. In het zogeheten programma "schakelpunten veld" is een kleine 5,5 mln. gevonden. Dat moet haast wel voor de resterende ICT-projecten een verlaging van de ambities betekenen. Acht de minister dat acceptabel? Het resterende benodigde deel zegt de minister te hebben gevonden in onder andere het selectief invullen van vacatures en de vertraagde oplevering van de nieuwbouw van de IB-Groep. Het klinkt volgens de VVD-fractie allemaal zeer wankel. Graag een zeer duidelijk antwoord over de financiering. Want wij kunnen ons na de verspilling van de 60 mln. gulden in de jaren negentig en de recente prijzige bijspijkeroperatie pertinent geen mislagen permitteren. De minister moet echt glashelder zijn over die financiering. Wat gaat de fusie kosten? Wat kosten de ICT-projecten? Wat is het zogeheten transitiebudget? Hoe hoog worden de schaaffecten ingeschat? Graag absolute getallen, waarom wij in de schriftelijke voorbereiding hebben gevraagd, en de minister heeft ze niet verstrekt.

Onze conclusie is duidelijk. De VVD-fractie kan en zal niet instemmen met het wetsvoorstel als de financiering niet glashelder is, en als er geen efficiencyvoordelen worden behaald. Dank u zeer.

De **voorzitter**: Ik dank de heer Elias voor dit perspectief vanuit historisch oogpunt. Collega Bosma begon zijn betoog met duo penotti. Ik zou de minister willen vragen of hij er chocola van kan maken.

□

Minister **Plasterk**: Voorzitter. Laat ik beginnen met een reactie op een opmerking van de heer Elias, namelijk dat een van mijn voorgangers, de heer Cals, zijn originele kanttekeningen aan zijn vader heeft overhandigd. Ik zeg de Kamer bij dezen toe dat ik graag aan het einde van dit debat deze beide pagina's aan de heer Elias zal overhandigen, in de hoop dat ze wellicht in een archief belanden.

Ik dank de leden van de Kamer voor de steun die in algemene zin, en door een enkeling in voorwaardelijke zin, is gegeven aan het fusieproces, en ook aan het omzetten van de zbo-status in die van een batenlastendienst. Het primaire doel van deze exercitie is het verbeteren van de dienstverlening voor de mensen in het veld, dus voor de scholen en voor de leerlingen en studenten, bijvoorbeeld doordat men minder vaak bevraagd wordt. Om het maar eens simpel samen te vatten: nu vragen wij aan de scholen in het kader van de financiering welke studenten zij zoal hebben, terwijl wij aan de studenten vragen waar zij op school gaan. Die informatie wordt in feite twee keer gevraagd, maar je zou dat ook een keer in een bestand kunnen opnemen. Het klinkt allemaal simpeler dan het is, want er zijn veel bestanden, je moet het aan de gemeentelijke administratie kunnen koppelen, je moet de inkomensadministratie kunnen koppelen voor de studiefinanciering, sommige van die zaken zijn privacygevoelig, dus het is geen kwestie van een knopje omdraaien. Dat is het traject waar men op zit, met de uiteindelijke bedoeling dat bij het aanvragen van studiefinanciering niet allerlei papieren worden toegestuurd – mijn eigen gang ligt er vol mee – maar dat in een keten kan worden gecheckt of sprake is van een standaard situatie. Zo ja, dan kan het worden afgehandeld zonder al te veel interventie.

Het primaire doel is dus het verbeteren van de dienstverlening in het veld. Het is moeilijk om daarvan de baten te schatten. Dat schat je op de manier waarop je altijd het verminderen van de administratieve regeldruk schat. De schatting ligt in de orde van grootte van 40 mln., maar nogmaals, dat is geen geld dat een ander kan uitgeven. Dat geld valt virtueel vrij omdat scholen en individuen minder tijd nodig hebben om zich met allerlei administratieve procedures bezig te houden. Daarnaast is de prognose dat de winst die binnen de organisaties optreedt bescheidener is. Die winst is geschat op 6 mln. structureel, en dat is met name omdat de staf- en managementfuncties worden gecombineerd. Dat levert efficiencywinst op.

Diverse leden hebben gevraagd: waar blijft die efficiencywinst dan? In dat licht zou ik een paar punten willen maken. Allereerst is het een jaar geleden dat wij bijeen waren, in grote en terechte consternatie, omdat bleek dat op het punt van de dienstverlening alle indicatoren die wij daarover hadden afgesproken van

Plasterk

groen op rood sprongen. Je ziet ook een soort kettingreactie, want de telefoon wordt te weinig beantwoord, dus gaan mensen e-mailtjes sturen, waarop de hele organisaties die e-mailtjes probeert te beantwoorden, wat onvoldoende lukt, waardoor mensen brieven gaan sturen, die niet worden beantwoord, waarop er klachten worden ingediend. Je krijgt een soort kettingreactie, waardoor het helemaal mis dreigt te gaan. Mevrouw Smits wees er al op dat met dank aan de grote inzet van mensen in de organisatie alle indicatoren nu op groen staan. Alle achterstanden zijn dus weg, wat in een paar maanden is gelukt. Maar gaandeweg dat proces is door mij tegen de Kamer gezegd: dat betekent wel dat wij nu alle zeilen moeten bijzetten en alles uit de organisatie moeten persen om dat op te lossen. Dat is gelukt, maar het geeft wel aan dat men niet in een heel riante positie zit. In die zin is het creëren van een klein beetje efficiencywinst voor de toekomst geen heel grote luxe, want zo ver zit de organisatie niet weg van een situatie waarin een aantal indicatoren op rood gaan.

Het tweede is dat de CFI en de IB-Groep hebben meegelopen in de efficiencyoperaties van de afgelopen jaren waardoor er 10% is gekort op beide organisaties.

Het derde is dat er nieuwe taken naar de IB-Groep kunnen gaan. Door mevrouw Besselink is aandacht gevraagd voor bijvoorbeeld een rol in het bestrijden van de fraude die ontstaat doordat mensen ten onrechte opgeven dat ze uitwonend zijn. Zo zullen zich in de toekomst nog wel nieuwe situaties voordoen. Of het nu gaat om inburgering, er zijn nog een aantal andere taken waar ook de registratie door de IB-Groep plaatsvindt. Dus het creëren van enige marge vind ik wel verantwoord.

Ik hoop dat ik met deze drie punten heb aangegeven dat het echt broodnodig is dat het zo gebeurt en dat het onverstandig zou zijn om die uiteindelijk te verwachten geschatte winst van 6 mln. uit deze organisatie te persen. Ik denk dat wij dat bedrag daar hard nodig hebben. Bovendien ligt de primaire winst van de exercitie niet binnen de organisatie maar in het veld.

De heer **Jan Jacob van Dijk** (CDA): Wat is op dit moment de begroting wat betreft de uitvoering van de IB-Groep en de CFI tezamen?

De **voorzitter**: Via de voorzitter, alstublieft.

Minister **Plasterk**: Ten aanzien van de uitvoering door de IB-Groep gaat het om 170 mln. Ten aanzien van de CFI gaat het, dacht ik, om een bedrag in de orde van grootte van de helft daarvan. Ik kijk even naar mijn ambtenaren ... Mij valt nu opeens in dat het 40 mln. is. Dat is dus tezamen 210 mln.

De heer **Jan Jacob van Dijk** (CDA): De reden waarom ik die vraag stel, is dat ik wel enig zicht wil hebben op hoe dat bedrag van 6 mln. zich verhoudt tot het totaalbedrag.

Minister **Plasterk**: Dat is 3%.

De heer **Jan Jacob van Dijk** (CDA): Dat is dus 3%. Dat snap ik. Wij hebben met elkaar afgesproken een efficiencyoperatie van 10%. Hoe moet ik dat straks zien? Heeft u die efficiencytaakstelling op deze manier min of meer bereikt doordat u dit soort dingen gaat doen? Hoe

zit het met die extra taken? U heeft het over die extra taken maar tegelijkertijd hoor ik ook dat vacatures die nu ontstaan bij de IB-Groep niet meer vervuld worden. Zeker bij de eerste contacten vind ik dat eerlijk gezegd toch wel een zorgwekkend geluid. Dus ik zit even te zoeken naar die 6 mln. U wilt die erin laten, maar hoe past dat nu in het totale verhaal, dus ook in de rijksbrede efficiencyoperaties?

Minister **Plasterk**: Ik begrijp de vraag heel goed en vind die ook terecht. Die 10% is wat er over de afgelopen jaren is opgevangen door de organisaties als efficiencywinst. Dat daalt veelal pas in een organisatie neer als er vacatures ontstaan. Er worden plannen gemaakt waardoor mensen niet worden ontslagen maar waardoor een aantal plaatsen boventallig worden verklaard. Als er vacatures ontstaan worden ze dan niet altijd opgevuld. Als u mij vraagt wat de omvang daarvan is, kan ik u hier het antwoord niet op geven. Ik kan mij zeer goed voorstellen dat wat u zegt inderdaad het gevolg is van de efficiencyoperaties in de afgelopen jaren, dus dat af en toe op sommige afdelingen een vacature niet vervuld kan worden omdat er sprake is van boventalligheid ten opzichte van wat er in het verleden was vastgesteld. Vandaar mijn pleidooi om ons ten aanzien van de winst die kan ontstaan als gevolg van de fusie, niet rijk te rekenen. Men heeft namelijk nog het een en ander op te vangen. Bovendien is er sprake van nieuwe taken. Daar komt ook nog bij dat men vorig jaar al dicht bij de grens zat tussen rood en groen. Dus iets meer marge zou ik wel comfortabel vinden.

De heer **Jan Jacob van Dijk** (CDA): Mag ik dan begrijpen dat er binnen de organisatie een verschuiving gaat plaatsvinden van minder management naar meer uitvoerende taken en dat het ook uw boodschap is in de richting van de nieuwe organisatie dat er meer op dat primaire proces wordt gezeten en minder op aansturing en dat soort zaken?

Minister **Plasterk**: Ja zeker. Dat is nadrukkelijk een van de doelstellingen. Door de fusie op het niveau van de staf en het management komt er capaciteit vrij en die kan weer in het primaire proces worden geïnvesteerd.

De heer **Elias** (VVD): Mag ik via de voorzitter aan de minister vragen of hij in zijn algemeenheid een efficiencyverbetering van zo'n 3% bij zo'n samengaan een mooi getal vindt? Is in zijn ogen dat bedrag van 6 mln. dat dan bereikt wordt, toereikend om de externe inhuur ad 60 mln. op jaarbasis een beetje te dempen?

Minister **Plasterk**: Ik vind die 3% efficiencywinst niet onredelijk, omdat het hier in hoge mate om een uitvoeringsorganisatie gaat, waar op het niveau van de uitvoering niet zo gek veel zal veranderen door de fusie. Men blijft in Zoetermeer bezig met het uitvoeren van de bekostiging van de scholen en in Groningen met het verstrekken van studiefinanciering en nog een aantal daaraan gerelateerde taken. Het gaat dus om een organisatie die aan de onderkant heel breed is, met heel veel uitvoering. Er worden jaarlijks 1,3 miljoen telefoontjes gepleegd. Het is wat dat betreft dus een heel platte organisatie, met een betrekkelijk kleine top. Ik kan mij voorstellen dat een fusie bij een ander soort organisatie,

Plasterk

die aan de top winst oplevert, een groter percentage aan efficiencywinst zou kunnen opleveren.

De heer **Elias** (VVD): En het antwoord op de tweede vraag?

Minister **Plasterk**: Kunt u die nog eens herhalen?

De heer **Elias** (VVD): Is die 6 mln. op jaarbasis toereikend om 60 mln. externe inhuur, op jaarbasis – het is 18,8 mln. voor vier maanden – een beetje te dempen?

Minister **Plasterk**: Ik denk dat je die niet één op één aan elkaar kunt verbinden. Mevrouw Smits vroeg ook naar die externe inhuur. Verleden jaar is er extern ingehuurd, omdat er sprake was van een "crisisituatie". Aan de andere kant is er in hoge mate sprake van seizoenswerk, want juist rond deze tijd moet men alle zeilen bijzetten. Omdat men het personeel in vaste dienst graag fatsoenlijke voorwaarden wil bieden, is het soms onvermijdelijk om hier wat tomatenplukactiviteiten te laten verrichten door tijdelijk ingehuurde externe mensen.

Mevrouw **Smits** (SP): Ik had al verwacht dat de minister zou antwoorden dat de grote problemen van verleden jaar wat extra mankracht vereisten. Daarom heb ik er even naar gekeken. In 2008 is er voor ik meen 43 mln. aan externe inhuur geweest. In de eerste vier maanden van 2009 – nadat de minister in zijn brief in december had gezegd dat het heel goed ging met alle afspraken met de IB-Groep – is er voor 18,8 mln. extern ingehuurd. Ik ben een keer op werkbezoek geweest bij de IB-Groep – mevrouw Besselink was daar ook bij – en kreeg toen te horen dat de drukste tijden de zomer en september zijn, als veel studenten weer aan de slag gaan. Ik kan die externe inhuur in de periode van januari tot en met april dan ook niet plaatsen. Ik vind het antwoord van de minister waar hij spreekt over seizoensarbeid ook iets te mager.

Minister **Plasterk**: Wat u nu zegt, bevestigt wat ik zei. Ik doelde ook op de zomer en september, toen ik sprak over deze periode. Dit is een periode waarin sprake is van een piekbelasting. Overigens geldt de algemene doelstelling van het terugdringen van externe inhuur bij het Rijk, ook voor DUO. Ik hoop en verwacht dat de fusie daar ook een bijdrage aan kan leveren. In die zin ben ik het met de richting van uw opmerking eens.

Mevrouw **Smits** (SP): In de eerste vier maanden van 2009, niet nu, ging het om 18,8 mln. Dat is niet de drukste tijd voor de IB-Groep. De problemen waren achter de rug. Ik zou dan ook heel graag willen weten wie die mensen zijn. Zijn dat marketingbureaus die een nieuwe website aan het maken zijn? Zijn dat callcenter-medewerkers die telefoontjes opnemen? Zijn dat heel slimme mensen die een nieuwe naam verzinnen, zo draagt mevrouw Besselink aan. Dat denk ik overigens niet. Wie zijn die mensen? Ik vind het veel te veel, gezien de verhouding met het vaste personeel bij de IB-Groep. Dan is 18,8 mln. in vier maanden toch onaanvaardbaar? Dat moet u toch ook vinden?

Minister **Plasterk**: Er is volgens mij toch een relatie tussen de "crisis" die vorig jaar heeft plaatsgevonden en

die externe inhuur die zeer hoog was. U kunt dan wel zeggen dat de crisis toen al was opgelost en dat de indicatoren toen op groen stonden, maar die crisis is opgelost doordat men alle zeilen heeft bijgezet. Iedereen die maar even "recht van lijf en leden" was, is naar die helpdesks en callcenters gegaan om te proberen ervoor te zorgen dat er op de een of andere manier een einde zou komen aan deze crisisituatie. Dat zet een organisatie onder druk. Ik kan mij heel wel voorstellen dat dit ertoe heeft geleid dat men elders weer gaten moest gaan dichten. Ik moet u nu echter het antwoord schuldig blijven op uw specifieke vraag wat de samenstelling van de externe inhuur was. Als u daar meer informatie over wilt ontvangen, zeg ik graag toe dat ik de Kamer daar per brief van op de hoogte zal stellen. Ik zal navragen wat die specifieke belasting heeft veroorzaakt en wat de samenstelling van die externe inhuur was en de Kamer die informatie doen toekomen.

Ik heb bij de interrupties al een aantal punten van de sprekers beantwoord, maar ik zal nu toch de afzonderlijke sprekers langslopen. De heer Bosma heeft gevraagd naar de consequenties voor het veld. Daar heb ik over gesproken. Hij vroeg net als de heer Elias naar de fusiekosten. De fusiekosten bestaan bijna volledig uit personele kosten die ontstaan omdat sommige functies, met name staffuncties, verplaatst worden van Zoetermeer naar Groningen. Je weet niet zeker hoe hoog die kosten uitpakken, omdat mensen in de markt aan een andere baan kunnen komen; dan vallen die kosten mee. De kosten zijn geschat op maximaal 30 mln.; tot op heden vallen ze mee. In het nader rapport is al aangegeven dat 5,5 mln. dekking elders is gehaald en dat 4 mln. dekking is gehaald door rangschikking binnen OCW, incidenteel in 2009. Dat zijn de getallen die ik op dit moment beschikbaar heb. Ik hoop dat ik daarmee de steun van de heer Elias voor dit voorstel kan winnen; ik kom daar straks op terug.

De heer Van Dijk steunt de opheffing van de zbo-status. Hij heeft daar al eerder voor gepleit, zoals hij benadrukte. Hij vroeg of gegevens nog maar één keer verstrekt hoeven te worden. Dat is de bedoeling. Dat zeg ik met nadruk, want ik kan nu niet garanderen dat dit vanaf nu in absolute zin het geval is. Ik heb al aangegeven dat het einddoel is dat iedereen alle gegevens slechts één keer verschafft en dat het daarmee is gedaan, maar dat is wel een transitie. In welk tempo zal dat gebeuren? Zo snel als dat kan. Dat is nadrukkelijk de bedoeling.

De heer Van Dijk vroeg ook naar de gevolgen voor de werkgelegenheid: gaat de werkgelegenheid over naar het primaire proces? Daar heb ik al nadrukkelijk "ja" op geantwoord.

Ook mevrouw Besselink vroeg naar de kwaliteit van de dienstverlening en wees net als de heer Van Dijk op de klachten, die nog steeds binnenkomen. Elke klacht is er één te veel. Van de 1800 klachten die het afgelopen jaar zijn binnengekomen, waren er 800 gegrond. Dat is dus bijna de helft. Toch is het goed om dat in relatie te zien tot 1,3 miljoen telefoontjes, 400.000 e-mails en 360.000 baliebezoeken. Dat zeg ik niet om dit te bagatelliseren, maar bij menselijk handelen gaat er natuurlijk altijd wel eens iets mis. Om ook even anekdotisch te zijn: ik hoorde onlangs dat aan een weduwe was gevraagd of zij de handtekening van haar man kon produceren. Dat is buitengewoon gevoelloos. Volgens mij is daar zelfs bij het eerste bezwaar niet onmiddellijk adequaat op

Plasterk

gereageerd. "Adequaat" is natuurlijk: excuus maken. Daarbij heeft dus iemand iets niet goed gedaan. Dat zal altijd blijven gebeuren, maar elke klacht is er één te veel.

De klachten worden zeer serieus genomen. Gegronde klachten zijn altijd aanleiding om in de organisatie verbetering aan te brengen. Men behandelt het dus niet alleen per klacht, maar bekijkt ook hoe het heeft kunnen gebeuren en wat dit betekent voor de reguliere afhandeling van procedures. Een belangrijk verbeterpunt is nu bijvoorbeeld dat men de kwaliteit van de inhoudelijke beantwoording van vragen dubbel checkt. Iemand krijgt dus niet alleen "een" antwoord, maar een volledig antwoord op de volledige vragen. Daarvoor is een nieuw opleidingsplan voor het personeel opgesteld. De kwaliteit van de dienstverlening door individuele medewerkers wordt regelmatig gemonitord; zij worden daar ook op aangesproken. Er is een positieve tendens te zien. De indicatoren, die wij hier overigens ook met elkaar hebben besproken en die vorig jaar allemaal op rood stonden, staan nu allemaal op groen. Grosso modo is de organisatie dus goed bezig, maar dat laat onverlet dat ik herken wat mevrouw Besselink zegt: er komen nog steeds klachten en dat blijft een probleem.

Mevrouw **Besselink** (PvdA): Ik denk dat de indicatoren die op rood en groen springen, andersoortige dingen zijn dan de signalen die wij krijgen. Ik vraag mij af of die echt leiden tot klachten. Het is een soort frustratie over de bejegening; ik denk dat ook mijn collega's dat over zich heen krijgen. Komt dit in het nu door u aangekondigde opleidingsplan versterkt naar voren in de nieuwe dienst? Komt dat soort elementen daarin goed naar voren? Volgens mij voorkom je daarmee heel veel klachten en heel veel negatief geroezemoes dat niet eens leidt tot echte klachten. Daarvoor is het wellicht te klein, maar het levert wel frustratie op bij de klanten van de nieuwe dienst.

Minister **Plasterk**: Het antwoord is bevestigend. In het opleidingsplan ligt hierop een grote nadruk, ook op de bejegening. Ik herken het door u aangebrachte onderscheid tussen wat er uiteindelijk inhoudelijk gebeurt met een klantcontact of met een klacht en de toon waarop dat gebeurt. Mijn subjectieve indruk is dat de bejegening van klanten door de IB-Groep in het algemeen positief is en dat de IB-Groep als positief wordt ervaren. Ook de getallen op dat punt laten een positieve tendens zien. Er wordt onder klanten gemeten of die de ervaring hebben dat zij positief tegemoet getreden worden. Ik ben het mevrouw Besselink eens dat dit een aandachtspunt is. Het is immers een organisatie waarvan het primaire proces bestaat uit het bejegenen van klanten. Dat moet dus ook goed gebeuren.

Mevrouw Besselink wijst erop samen met de geachte afgevaardigde de heer Spekman aandacht te hebben gevraagd voor de substantiële fraude van thuiswonenden die opgeven uitwonend te zijn en zo additionele studiefinanciering krijgen. Ik deel die zorg volledig. Ook ik vind dat dit niet kan. Zeker voor jongvolwassenen is de interactie met de IB-Groep vaak de eerste interactie met de overheid. Als zij het gevoel krijgen dat het vrij gemakkelijk is om met de studiefinanciering te frauderen, ook omdat je in geval van vervolging alleen het te veel ontvangen bedrag terug hoeft te betalen, werkt dat een foute mentaliteit in de hand van: nooit geschoten is altijd mis. Ik vind dat wij

daar scherp op moeten zijn. Ik zeg toe voor de begrotingsbehandeling in de kamer met een brief te komen over een actieplan hoe dit aan te pakken. Dan kan bekeken worden hoe de taakverdeling tussen de IB-Groep en andere instanties moet zijn. Ik sluit niet uit dat dit op dit punt een versterkte inzet van de kant van de IB-Groep met zich brengt. Opsporing en vervolging is vers twee. Dat valt immers buiten het instrumentarium van de IB-Groep. Ik wil daar graag bij die gelegenheid op terugkomen.

Mevrouw Besselink en de heer Elias hebben gesproken over de naam. De heer Elias noemde het een "rare naam". Ik vind het niet zo'n onaardige naam. Ik maak overigens excuses aan de leden die vinden dat de naamgeving onbelangrijk is. Ik vind het toch goed om hier even bij stil te staan. Ik vergeet deze naam niet meer, terwijl ik bij UWV en COTG altijd goed naar de volgorde van de letters moet kijken. DUO heeft ook nog een andere betekenis, namelijk iets samen doen. Die naam vergeet je dus niet meer. DUO betekent Dienst Uitvoering Onderwijs. Als het "Invoering" was geweest, had de naam DIO geluid. De O is van "Onderwijs". Zo gek is dat allemaal niet. De naam is overigens het resultaat van een prijsvraag onder het personeel, die 500 inzendingen opleverde. Deze is daar als beste uitgevist. Ik vind de naam in ieder geval beter dan "IB-Groep". Die naam bestaat immers uit een afkorting en een niet-afkorting. Dat leidt snel tot verwarringen als "IBG-Groep" en zo. Ik vind de naam dus zo gek nog niet.

Ik realiseer mij dat ik, door er inhoudelijk op in te gaan, een inhoudelijke discussie over de naam uitlok. Los daarvan suggereer ik de Kamer om de naam zo te laten. Als wij die willen veranderen, moet het eigenlijk vandaag. Per januari is het immers de naam van de nieuwe organisatie. De bedoeling van de IB-Groep is om in de volgende brief aan de studenten "by the way" te vermelden dat de naam zal veranderen. Als dat apart moet gebeuren, kost dat veel geld. Er moet immers aan een half miljoen studenten een brief worden gestuurd. Als de Kamer het per se wenst, kan het. Ik vraag de Kamer echter om akkoord te gaan met DUO en om aan de naam te wennen.

De heer **Elias** (VVD): Heeft de minister, los van de prijsvraag onder ambtenaren, een deskundige geraadpleegd op dit gebied of iemand van een merkenbureau of een reclamebureau? Die hebben hier gevoel voor en weten hoe iets bij de doelgroep valt. Dat is immers mijn vraag.

De **voorzitter**: Via de voorzitter graag, mijnheer Elias.

Minister **Plasterk**: Ik neem de aanname dat ambtenaren niet deskundig zijn niet over. Ook onder ambtenaren zitten mensen die de doelgroep kennen en die nadenken over hoe zaken vallen. Onder de ambtenaren zitten ook mensen die zich met communicatie bezighouden. Ik noem de woordvoerders bij IB-Groep en CFI. Ik weet niet of langs een andere weg op voorhand betere suggesties te verkrijgen zijn. De heer Elias heeft gezegd dat twee uurtjes met echt serieuze mensen de klus kan klaren. Dat suggereert dat de mensen bij de IB-Groep niet serieus zijn.

De heer **Elias** (VVD): Ik doel op vakmensen. Als er iets mis is met de computersystemen op het departement,

Mevrouw Smits (SP)

© M. Sablerolle – Gouda

haalt de minister toch ook iemand van buiten als dat nodig is?

De **voorzitter**: Via de voorzitter graag, mijnheer Elias.

Minister **Plasterk**: Als er iets mis is met het computersysteem, is de IB-Groep ook vaak goed in staat om dat met eigen expertise op te lossen. Op de vraag of er los van deze prijsvraag nog contact is geweest met reclamemensen, moet ik het antwoord schuldig blijven.

De heer **Elias** (VVD): Ik zal er geen halszaak van maken. Mijn gevoel maakt dat ik denk dat wij over een of twee jaar denken: wat een beroerde naam is dat geweest. Als de minister erin persisteert, zal ik er echter geen halszaak van maken.

Minister **Plasterk**: Dat stel ik op prijs.

Mevrouw Smits bedankte allereerst via mij de mensen die ervoor hebben gezorgd dat alle informatie in één bestand is aangebracht. Bij dezen is die dank geïncasiseerd. Zij vraagt, in het verlengde daarvan, of ik wil toezeggen dat ik de pagina's 77 tot en met 83, namelijk de specifieke informatie waarom zij vroeg, ook afzonderlijk beschikbaar zou willen stellen en aan alle studenten zou willen toesturen. Dat zeg ik toe, met dien verstande dat ik hoop dat zij elektronische beschikbaarheid van dat bestand als toesturen beschouwt, dus dat een pdf-file via de website beschikbaar wordt gesteld.

Ik wil mevrouw Smits echter niet toezeggen om als onderdeel van de leningprocedure een van een handtekening voorziene versie van het formulier te laten terugsturen. Dat is meer dan een eenvoudige administratieve handeling, zoals ook door de heer Jan Jacob van Dijk bij interruptie al is benadrukt.

Zij vroeg of de IB-Groep onder de regels van de AFM valt. Dat is niet het geval. De gehele rijksdienst valt er niet onder. Het is uitsluitend de private sector die eronder valt. Zij vroeg of de fusie op schema ligt. Dat is het geval. De nieuwe besturing waar zij naar vroeg, wordt inmiddels geïmplementeerd.

Mevrouw **Smits** (SP): Ik kom toch nog even terug op de handtekening. Wij hebben het al vaker gevraagd. De

minister zei vorig jaar in het debat dat hij er eens naar zou kijken. Het gaat mij er niet om dat wij allemaal dingen gaan versturen. Als een jongere van 18, soms zelfs 17, een lening wil afsluiten, gaat dat vreselijk makkelijk. Ik zou toch graag van de minister horen wat zijn visie daarop is. Kan hij op het argument ingaan dat het toch een probleem is dat iemand zonder dat hij weet wat de voorwaarden zijn met een vinkje op de website zomaar tienduizenden euro's kan lenen? Is het toch niet belangrijk dat wij om toestemming, dus een handtekening, vragen?

Minister **Plasterk**: Men tekent elektronisch. Vergeet niet dat het jonge mensen betreft die een hogere opleiding genieten, van wie is vastgesteld dat zij daar staan ingeschreven, dat hun gegevens kloppen en dat zij vallen in de categorie waarvoor de lening is bedoeld. Er is nog een inkomenstoets om te bezien hoe hoog leningdeel is en hoe hoog het giftdeel. Op basis daarvan kunnen zij een lening afsluiten. Het is toch een balans tussen aan de ene kant mensen niet betuttelen en niet in de weg zitten en aan de andere kant toegang geven tot de informatie die zij nodig hebben. Over dat laatste heb ik inderdaad met de Kamer, indertijd met mevrouw Leijten, uitgebreide gesprekken gevoerd waarin ook is benadrukt dat het belangrijk is dat men bijvoorbeeld via de website kan zien wat de geprognosticeerde aflossinglasten aan het einde van de studie zullen zijn.

Ik vind dat de IB-Groep ver gaat om ervoor te zorgen dat iedereen werkelijk weet waar hij zich in begeeft. Mijn echte aarzeling is of je door die administratieve handeling van die handtekening werkelijk bereikt wat mevrouw Smits beoogt, namelijk dat mensen een bewustere keuze maken. Er zijn inderdaad mensen die het hokje aanvinken en het formulier elektronisch opsturen zonder zich te realiseren dat de lening op een gegeven moment moet worden afbetaald. Dan verplaatst je dat naar mensen die ergens een krabbel onder zetten en het formulier op de bus stoppen zonder zich dat te realiseren. Ik denk dat de kosten die dit administratief met zich brengt voor mensen in het land en voor de organisatie niet opwegen tegen de winst aan bewustzijn die mevrouw Smits beoogt en die ik overigens ook ondersteun.

Mevrouw **Smits** (SP): Het probleem is dat je nu niet hoeft te lezen wat de voorwaarden zijn voor lenen bij de IB-Groep.

Minister **Plasterk**: Dat hoef je ook niet als je een krabbeltje zet.

Mevrouw **Smits** (SP): Nee, maar het thuisgestuurd krijgen van een pakketje waarin staat: beste mensen, houd er rekening mee dat als je een partner krijgt, die ook mee moet terug gaan betalen. Het gaat om dat soort voorwaarden. Wij krijgen nog te veel klachten van mensen die gewoon niet wisten waar zij aan toe waren en inmiddels tienduizenden euro's schuld hebben. Wij moeten dat probleem wel onderkennen. Ik snap de argumenten van de administratieve lasten allemaal wel, maar ik denk dat het probleem groot genoeg is om te besluiten dat meer bewustwording nodig is en toch een handtekening te vragen voor het lenen.

Minister **Plasterk**: Voorzitter, ik ben het volledig met u

Plasterk

eens tot de laatste zinsnede aan toe. Het bewerkstelligen van meer bewustwording en het verschaffen van meer informatie zorgt ervoor dat mensen weten waarin zij zich begeven. Daar ben ik het volledig mee eens. We trekken daar hard aan. Ik herhaal dat de handtekening daar volgens mij niet veel aan toevoegt. Dat heb ik al gezegd.

U vroeg of de achterstand is weggewerkt. Het antwoord is ja. Diverse leden vroegen of ik kan garanderen dat door de fusie de dienstverlening niet zal afnemen. Ja, dat kan ik garanderen, ook al omdat de dienstverlening natuurlijk bij de uitvoering zit. Daarin verandert in de praktijk als gevolg van de fusie in eerste instantie niet direct iets.

Over de naam hebben wij het gehad en over mijn voorganger, de heer Cals, ook. Die noemde de heer Elias. Hij stelde voorts dat er over de uitvoering geen overleg met de studenten heeft plaatsgevonden. Mijn indruk is dat dit wel het geval is, maar hij knikt dat dit niet zo is. In dat geval – ik herhaal dat mijn informatie anders is – ben ik het met hem eens dat dit zou moeten gebeuren en dat dit een logisch onderdeel is. Ik heb met studenten wel regelmatig over de IB-Groep gesproken, maar over welke aspecten van het fusietraject... Misschien heeft de heer Elias andere informatie dan ik.

De heer **Elias** (VVD): Ik baseer mij simpelweg op de antwoorden van de minister op de schriftelijke vragen van mijn fractie. Zij heeft daarover een vraag gesteld. Het antwoord was: de IB-Groep onderhoudt op reguliere basis contacten met studentenvakbonden en de fusie is in dit kader aan de orde geweest. Ik wil gewoon weten of de minister daarover vanuit het departement ook met de studenten heeft gesproken. Dat is mijn vraag en die wordt in de stukken beantwoord.

Minister **Plasterk**: Dat was ook wat mij bij stond: dat de IB-Groep mede namens mij dat overleg heeft gevoerd. De uitvoering van het fusietraject zit natuurlijk bij de CFI en de IB-Groep. Die hebben daarover overleg gevoerd. Ik heb in het afgelopen jaar wel diverse malen in mijn overleg met de studenten over bijvoorbeeld de dienstverlening door de IB-Groep gesproken. Ik herhaal dat de fusie geen negatieve gevolgen voor die dienstverlening heeft.

De heer **Elias** heeft gevraagd of het voor januari lukt. Ja, het lukt voor januari. Hij vroeg naar die twee locaties en of we niet naar een unilocatie toe moeten. Dat is nadrukkelijk niet de bedoeling. De complete uitvoering van de financiering van de instellingen blijft in Zoetermeer. Er is daar sprake van zeer gespecialiseerd personeel. De kosten – dit heb ik dacht ik in het nader rapport ook aangegeven – en dan niet zozeer de verhuiskosten door de verhuiskamers die zouden moeten voorrijden, maar door het sociaal plan dat nodig is om al het personeel daar aan de dijk te zetten en vervolgens nieuw personeel op datzelfde vlak in Groningen op te leiden, zijn zeer hoog. Die zijn geschat op 70 mln. Ik denk dat het niet verstandig is. Er zijn ook veel bedrijven die op twee plekken in het land een vestiging hebben. Ik zie niet waarom het per se allemaal onder een dak zou moeten gebeuren.

De heer **Elias** heeft gevraagd waarom er met de "kalkoen" is overlegd. Daarmee bedoelt hij de werknemers. Dat is toch een regulier onderdeel van de manier waarop wij in Nederland als overheidswerkgevers met personeel omgaan. Daarmee wordt overlegd. Er zijn

afspraken gemaakt die in mijn ogen billijk en verstandig zijn.

De heer **Elias** (VVD): Dat was niet mijn opmerking. Het was ook niet de vraag. Er is nu vastgesteld dat de fusie alleen op bepaalde voorwaarden kan doorgaan en dat de ondernemingsraden en het sociaal overleg bepalend zijn, een soort randvoorwaarden vormen, voor de manier waarop dit vorm krijgt. Natuurlijk moet er worden overlegd, maar er ligt nu een soort veto namens de werknemers bij de organisaties. Daarvan heb ik gezegd dat het principieel onjuist is. Ik heb er ook de mening van de minister over gevraagd.

Minister **Plasterk**: Voorzitter. Ik dank de heer **Elias** voor zijn toelichting. Ik ben het ermee eens. Mij lijkt dat hier geen sprake is van een vetorecht. Ik heb aangegeven en ik zei net overigens ook al en passant dat ik het resultaat van wat er met de vakorganisaties is besproken, billijk vind. Als ik het niet billijk vond, dan was het inderdaad, zoals u zei, in laatste instantie aan de Kamer om te zeggen: ja, het zal wel wezen dat deze of gene medezeggenschaps- of ondernemingsraad het er niet mee eens is, maar wij wensen het toch anders. Ik ben het dus eens met het principepunt.

Verder is gevraagd naar de samenstelling van de schatting van de kosten. Ik kan daarover niet veel meer zeggen dan datgene wat ik in het nader rapport heb aangegeven. Ik zit daar even mee, want aan de ene kant wil ik het proces niet vertragen en aan de andere kant zou ik de heer **Elias** alle informatie willen geven, opdat ook de VVD-fractie wellicht wil overwegen om voor dit voorstel te stemmen. Misschien kan ik proberen om de VVD-fractie binnenboord te halen door, voordat de stemming plaatsvindt, de Kamer per brief nog eens inzicht te geven in de manier waarop die schatting tot stand is gekomen. Zou de heer **Elias** daarmee kunnen leven?

De heer **Elias** (VVD): Ik heb gezegd dat wij een glashelder inzicht in de kosten willen hebben. Dat is voor ons een van de voorwaarden om eventueel in te stemmen met het wetsvoorstel. De minister heeft net gesproken over 30 mln. aan kosten. Dat is in ieder geval voor mij een nieuw getal. Misschien heb ik verkeerd gelezen, maar ik ben dat in de stukken niet tegengekomen. Daarvan komt die 5,5 mln. uit dat potje dat ergens beschreven staat. En de minister deelde net mee dat hij 4,5 mln. binnen zijn begroting heeft gevonden.

Minister **Plasterk**: 4 mln.

De heer **Elias** (VVD): Samen is dat dus 9,5 mln. Dan mis ik nog 20,5 mln. U zei daarover dat u die gegevens niet paraat hebt. Ik kan u vertellen dat er veel moet gebeuren voordat ik namens mijn fractie voor 20,5 mln. een blanco cheque afgeef.

Minister **Plasterk**: Allereerst heb ik aangegeven dat, zoals het zich nu laat aanzien, die kosten lager zullen zijn dan de geraamde kosten. Ik heb daarbij gezegd dat die kosten niet exact te geven zijn, omdat het gaat om de kosten die met name ontstaan doordat het personeel dat niet overgeplaatst wordt vervolgens via een sociaal plan betaald moet worden. Als het vervolgens toch aan een baan komt, valt dat mee. Op dit moment lijkt dat dus

Plasterk

mee te vallen. Ik wil u alle informatie geven die redelijkerwijs te geven is. Ik denk dat dit traject misschien binnen een jaar hierna zijn beslag heeft gekregen in zoverre dat wij het volledig kunnen overzien. Ik sluit dus niet uit dat de DUO volgend jaar nog eenmaal bij mijn departement aankomt om te kijken of er nog een incidentele dekking is in dezelfde orde van grootte voor de kosten van het fusietraject. Dat zal dan wat mij betreft niet boven die 4 mln. uit mogen gaan. Dus dan tellen we door: 5,5 mln. plus 8 mln. is 13,5 mln. Alles wat daarna nog aan fusiekosten ontstaat, zal uit de efficiencywinst van die op termijn 6 mln. structureel door de inmiddels formeel gefuseerde organisatie zelf moeten worden verdiend. Zo precies is de informatie die ik nu kan geven.

De heer **Jan Jacob van Dijk** (CDA): Ik deel de mening die de heer Elias naar voren heeft gebracht over de onbekendheid van het getal. Ik heb net ook nog even gekeken, maar ik heb die 30 mln. nergens gezien. Ik schrik eerlijk gezegd toch wel een beetje van dat getal. 30 mln. aan fusiekosten. De minister zegt dat dat het maximum is. Ik moet nog zien of dat met de huidige arbeidsmarkt werkelijk zo hard zal meevallen en daar staat slechts een bezuiniging van 6 mln. tegenover.

Minister **Plasterk**: Structureel.

De heer **Jan Jacob van Dijk** (CDA): Structureel, maar je moet vijf jaar lang in ieder geval die optimale besparing, efficiencywinst, binnenhalen om die 30 mln. te kunnen financieren. Eerlijk gezegd ben ik dus wel een beetje geschrokken van dat verhaal. Daar komt nog het element bij dat net naar voren is gebracht, namelijk dat de dekking nog niet helder is. De minister geeft aan dat hij een dekking heeft voor een bedrag van 9,5 mln. Dat heeft hij op dit moment min of meer geregeld, maar ik ben nieuwsgierig waar die andere 13 mln. of 20 mln. – ik weet niet precies hoeveel het is – vandaan zal komen. Ik zou het dus zeer op prijs stellen als wij die informatie voor volgende week donderdag binnen hadden. Donderdagavond wordt er immers gestemd over dit wetsvoorstel.

Minister **Plasterk**: Laat ik proberen om dat mondeling te doen. Lukt dat niet, dan zal ik dat schriftelijk moeten afhandelen. Ik heb al aangegeven dat die 30 mln. een intern gehanteerd maximum is van een schatting wat het maximaal zou kunnen kosten. Zoals het zich nu laat aanzien, komen wij lager uit. De dekking is dat ik, zoals ik zojuist aangaf, op dit moment 5,5 mln. extern heb, eenmalig 4 mln. vanuit OCW. Ik heb het volgende aangegeven: laten wij volgend jaar nog eens maximaal op een vergelijkbaar bedrag uitkomen. Dan heb je 8 mln. plus 5,5 mln. is ongeveer 13 mln. Er resteert nog 17 mln. voor als het aan de 30 mln. zou komen, wat ik niet verwacht. Laat dat nou eens een beetje meevallen. Dan is twee jaar inverdiend winst van iedere 6 mln. voldoende om 12 mln. aanvullend te doen. Dus ik denk dat je tegen een organisatie met een begroting van meer dan 200 mln. moet zeggen: als er toch nog resterende personele kosten zijn, dan gaan deze op in wat u met de efficiencywinst die u structureel gaat bereiken zelf zult moeten wegslaan.

De heer **Jan Jacob van Dijk** (CDA): Mag ik de minister

vragen, deze informatie toch schriftelijk aan te leveren? Volgens mij bevat de berekening van de minister namelijk een aantal variabelen die niet bij elkaar mogen worden opgeteld. Ik vraag de minister dus om een brief waarin hij aangeeft hoe hij deze operatie wil financieren, of in ieder geval wil dekken. Ik sta er niet negatief tegenover maar ik wil even precies begrijpen hoe het zit. Het zou mij zeer helpen als de minister ons deze informatie schriftelijk kan verstrekken.

De heer **Elias** (VVD): Deze minister tovert ineens 12 mln. inverdieneffecten tevoorschijn. Maar die moet je juist inzetten om de externe inhuur van 60 mln. per jaar te drukken. Het gaat mij allemaal veel te gemakkelijk. Het gaat me veel te veel op de achterkant van een luciferdoosje. Ik wil het heel precies weten. Dat heb ik niet voor niets in eerste termijn gevraagd.

Minister **Plasterk**: Met deze indringende vragen van de geachte afgevaardigden kan ik natuurlijk niet anders dan toezeggen dat ik deze informatie stuur. Ik had al gezegd dat ik dit met alle plezier, als de Kamer zich overdonderd voelt door een mondeling antwoord, nog een keer op schrift wil stellen. Overigens wil ik daarmee niet gezegd hebben dat er verkeerde dingen bij elkaar opgeteld werden. Ik denk namelijk dat het klopt zoals ik het zojuist zei. Ik zal de informatie morgen op papier aan de Kamer doen toekomen. Dan kunnen de Kamerleden uit de vergelijking met de Handelingen zien of er verschil is tussen wat ik zojuist zei en wat er op papier staat. Ik verwacht dat niet. Maar dit is bij dezen toegezegd.

□

De heer **Bosma** (PVV): Voorzitter. Ik begrijp dat deze minister recentelijk in Volendam is geweest om daar de stemming te peilen onder het volk c.q. de achterban van mijn partij. Misschien kan de minister de volgende keer ook even de vraag ertussen flansen wat men vindt van de naam DUO. Dan weten we dat ook meteen weer. Ik vind het vreemd dat de woordvoerder van de VVD-fractie pleit tegen het gebruik van al te veel externen, maar op dezelfde adem wel pleit voor het inhuren van allerlei reclameboys en communicatietypes. Blijkbaar is de VVD-fractie fel tegenstander van het inhuren van externen, behalve als het gaat om de voormalige beroepsgroep van de heer Elias.

De **voorzitter**: Dat is uitlokking. Ik geef het woord aan de heer Elias.

De heer **Elias** (VVD): Ik maak bezwaar tegen de woorden van de heer Bosma. Ze zijn absolute onzin. Ik wil dat we niet twintig jaar lang met een naam zitten waarvan je kunt aanvoelen – daar kun je inderdaad over twisten, ik wil heus niet zo flauw zijn om te doen alsof dat niet zo is – dat het een misser gaat worden en dat iedereen er een beetje lacherig naar gaat kijken. En zo'n rare persoonlijke aantijging moet de heer Bosma niet maken.

De heer **Bosma** (PVV): Ik heb mijn opmerking niet bedoeld als een aantijging, maar ik vind dat we ons belastinggeld wel beter kunnen gebruiken dan voor het inhuren van allerlei reclameboys en het verhogen van de omzet van de designerbrillenindustrie.

Bosma

De heer **Elias** (VVD): Vooralsnog kwamen de kritische vragen over de hoge kosten en over de 20 mln., die net op tafel kwamen, van de VVD-fractie en niet van de bijdrage van de heer Bosma in eerste termijn.

De heer **Bosma** (PVV): Dan heeft de heer Elias slecht geluisterd. Ik heb er namelijk wel degelijk vragen over gesteld. Lees er de Handelingen maar op na. Mijn laatste zin in eerste termijn ging exact daarover. De minister beaamt dit zelfs. Als een PvdA-minister iemand van de Partij voor de Vrijheid bijvalt, mijnheer Elias, is er wel iets aan de hand.

Ik schrik van de nieuwe cijfers. Deze cijfers zijn inderdaad nieuw, want de kosten ten bedrage van 30 mln. staan niet in de stukken. Het gaat om een hoop geld. De 6 mln. efficiencywinst is daarbij vergeleken niet zo heel veel. Dat het 3% is, vind ik niet zo interessant. Het gaat weliswaar om een totale begroting van 200 mln. Maar ja, schuiven met geld is nou net wat de organisatie doet, die ook een fietsenhandel had kunnen zijn. Ze handelt alleen niet in fietsen, maar in het verschuiven van geld. De totale begroting is dus niet relevant. Het enige wat telt, is het gedeelte van de begroting dat gaat over het eigen huishouden en de eigen organisatie van de IBG. Ik vrees dat je dan uitkomt op een heel ander bedrag dan op 3%. Het bedrag van 30 mln. is des te vreemder omdat beide locaties gehandhaafd zijn. Men verhuist dus niet van Den Helder naar Maastricht, maar blijft gewoon zitten waar men zit, met wat verschuivingen. Ik vind dit veel geld. Ik zie dan ook met veel plezier de brief van de minister van morgen tegemoet.

□

De heer **Jan Jacob van Dijk** (CDA): Voorzitter. In eerste termijn heb ik al aangegeven dat wij uiteindelijk blij zijn met de fusie tussen de CFI en de IB-Groep, omdat deze in belangrijke mate een eenmalige uitvraag van gegevens bij de gebruikers van de IB-Groep en van de CFI teweeg zal brengen. Dat is het doel dat de minister uiteindelijk nastreeft. Wij hebben de vraag gesteld hoeveel efficiencywinst het precies oplevert. De minister heeft daarop het antwoord "6 mln." gegeven. Er is ook gevraagd wat het precies kost. Ik vind eerlijk gezegd het bedrag van 30 mln. hoog. Ik vind het ook jammer dat noch in de memorie van toelichting, noch in de nota naar aanleiding van het verslag is aangegeven wat precies de kosten op dit terrein waren. De minister geeft weliswaar aan dat het maximaal is, maar ik denk toch dat het zuiver was geweest wanneer de Kamer die informatie op dat moment had gekregen. Ook was het verstandig geweest als de minister had toegelicht op welke manier hij het zou willen dekken. Ik ben blij dat de minister de toezegging heeft gedaan dat de Kamer binnenkort die brief zal krijgen, zodat we in ieder geval wat dat betreft er nog even goed naar kunnen kijken.

Er is een andere kwestie die schijnbaar buitengewoon belangrijk wordt gevonden door sommigen in deze Kamer, namelijk de naam van de nieuwe organisatie. Om nou te zeggen dat ik "IB-Groep" een uitdagende, sexy naam vind ... Het is echter wel een begrip onder studenten; iedereen weet precies wat ermee wordt bedoeld. Laten we dus alsjeblieft geen discussie voeren of de naam nou "DUO" moet zijn, of "DOU", of "UDO", of wat dan ook. Laten we gewoon doorgaan met deze naam. De fusiekosten zijn op dit moment al hoog

genoeg, laten we die niet nog hoger maken door nog enige vertraging aan te brengen omdat we zouden willen nadenken wat de naam wel of niet moet zijn.

□

Mevrouw **Besselink** (PvdA): Voorzitter. Ik dank de minister voor zijn toezeggingen, ook op het punt van de dienstverlening. Ik vind het uiteindelijk namelijk het belangrijkste dat de komende nieuwe dienst zorgt dat we de dienstverlening aan de studenten en het veld op orde houden en zelfs verbeteren. Daar gaat het om. Het is dus goed dat dat gehandhaafd blijft.

Ook ik ben geïnteresseerd in de brief van morgen. Ik heb het namelijk geïnterpreteerd dat het een maximale inschatting is van wat eventueel mogelijkerwijs zou kunnen. Als er geld nodig is, is het overigens wel van belang dat we dat geld goed dekken. Daar zal mijn fractie de brief morgen op bekijken. Overigens vind ik het goed dat de Kamer in dit soort processen dat soort budgetten heeft, anders krijg je weer dat wij iets willen veranderen en dat dat zonder extra geld moet.

Ik kan het niet nalaten om toch nog iets over de naam te zeggen. Ik maak er echt geen halszaak van. We gaan door met de naam "DUO". Het punt dat daarachter zit, is dat het een beeld is dat je naar buiten toe neerzet. Ik voel dan mee met de heer Elias en denk dat het wel iets sexy had gemogen. Volgens mij gaan we er nu echter aan werken dat "DUO" een heel sexy naam wordt ...

De **voorzitter**: Zo heb ik nog nooit naar een duo gekeken ...

Het woord is aan mevrouw Smits, namens de SP.

□

Mevrouw **Smits** (SP): Voorzitter. Het is treurig gesteld met de samenleving wanneer de Tweede Kamer over studentenzaken moet vertellen wat wel en niet sexy is. Dat is een beetje uit perspectief ...

De SP is blij dat de minister garandeert dat de dienstverlening op peil blijft. We houden dat kritisch in de gaten. Ik ben minder blij met houding ten opzichte van het lenen en de handtekening. Het administratieve argument vind ik niet heel erg sterk. Iedere bank die een lening uitschrijft heeft ermee te maken, maar de overheid hoeft het kennelijk niet. Daarom dien ik de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat een student met een simpel vinkje op een website het leendeel van de studiefinanciering kan activeren, dat mogelijk oploopt tot tienduizenden euro's;

constaterende dat er geen enkele kredietverlenende instelling zonder schriftelijke instemming een lening verleent;

verzoekt de regering, een handtekeningenprocedure in te stellen voor het activeren van het leendeel van de

Smits

studiefinanciering,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Smits. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 9 (31944).

De heer **Jan Jacob van Dijk** (CDA): Volgens mij is net helder in het interruptiedebat dat ik met mevrouw Smits had, en dat de minister met mevrouw Smits had, al duidelijk gemaakt dat we ons afvragen wat dit nu toevoegt aan het geheel. Mevrouw Smits heeft indertijd ook gevraagd of de minister iedereen duidelijk wil maken dat geld lenen geld kost. Daar is aan voldaan. Is dat niet voldoende om ervoor te zorgen dat je helder tussen de oren krijgt dat geld lenen geld kost? Dat is veel effectiever dan zeggen: of een elektronische handtekening of een fysieke handtekening.

Mevrouw **Smits** (SP): Als banken op televisie reclame maken voor leningen, dan staat daar heel groot bij: kijk uit, geld lenen kost geld. Toch moet je nog je handtekening zetten als je geld leent bij een bank. Ik zie niet in waarom dat bij IB-Groep anders zou moeten zijn.

De heer **Jan Jacob van Dijk** (CDA): Ja, maar volgens mij is het in ieder geval bij de IB-Groep elektronisch. Dat doen we ook bij de Belastingdienst; daar teken je ook met je elektronische handtekening. Wat is nu feitelijk het verschil tussen een elektronische handtekening en een handtekening met een pennetje?

Mevrouw **Smits** (SP): Zou de heer Van Dijk ervoor zijn dat je bij elke bank in Nederland met een vinkje op de website € 15.000 op je rekening gestort kan krijgen? Volgens mij niet. Ik kan mij niet voorstellen dat het CDA dat een prettige gedachte vindt. Wij vinden dat studenten net als elke andere Nederlander fatsoenlijk de voorwaarden moeten lezen en moeten tekenen voor akkoord met de voorwaarden voordat ze een lening afsluiten. Dat is heel simpel.

De heer **Jan Jacob van Dijk** (CDA): Wilt u dan voortaan ook een bode meesturen om ervoor te zorgen dat degene die het papier ontvangen heeft ook werkelijk het stuk gelezen heeft voordat die zijn handtekening gaat zetten? Wilt u zo ver gaan?

Mevrouw **Smits** (SP): Om de heer Van Dijk, de IB-Groep en DUO niet verder op bureaucratische lasten te jagen, zou ik dat niet willen voorstellen. De handtekening op een formulier of een voorwaardenformulier lijkt mij niet meer dan logisch.

Ik kom op het punt van de externen. Ik ben blij met de toezegging van de minister dat we een overzicht krijgen van wat die mensen doen bij de IB-Groep. Toch wil ik dit goede voornemen van de minister nog een beetje ondersteunen, ook omdat ik niet de toezegging heb gekregen dat we dat vanaf volgend jaar met de DUO anders gaan doen.

Ik dien daarom de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de regering een norm hanteert voor de inhuur van externen van 13% van de totale personele uitgaven van een departement;

verzoekt de regering, de inhuur van externen bij de Dienst Uitvoering Onderwijs te beperken tot een maximum van 13% van de totale personele uitgaven,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Smits. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 10 (31944).

De heer **Elias** (VVD): Voorzitter. Een van de redenen waarom ik bij de behandeling van dit wetsvoorstel wat dieper de historie ben ingedoken, is omdat de Kamer door de jaren heen te gemakkelijk met een situatie akkoord is gegaan waarin uiteindelijk veel belastinggeld werd verspild. Dat wil mijn fractie ten koste van vrijwel alles nu voorkomen. Om die reden ben ik wat dieper in de geschiedenis gedoken: de 60 mln. gulden uit de jaren negentig en de laatste 3 mln.; dat hoort niet en dat mag niet. In die zin ben ik door de bewindsman niet overtuigd. Ik heb gezegd dat ik glashelder wil weten hoe het met de kosten zit. Ik hoor dat van een bedrag van 20 mln. – misschien is het iets minder – niet duidelijk is hoe dit betaald wordt. Ik hoor niets over dekking. Wij krijgen hierover nog een brief, maar dit had volstrekt duidelijk moeten zijn voordat wij aan deze behandeling begonnen. Nu dat niet het geval was, had dit in de beantwoording van de minister moeten zitten. Ik ben dus niet overtuigd. Wij wachten in eerste instantie de brief af.

Er zit nog iets meer achter en dat gaat wat dieper. Het gevoel wil mij maar niet loslaten dat er onvoldoende bedrijfsmatig van bovenaf wordt gestuurd. Ik heb ook jarenlang in het bedrijfsleven gewerkt en daar wordt op een gegeven moment gezegd: luister eens, die externe inhuur die beperken wij tot 30 mln.; niks 56 mln., we doen het gewoon voor 30 mln.; hier en daar een tandje erbij, hier en daar wat efficiënter werken en hier en daar wat handiger. De helft van die 30 mln. die de externe inhuur moet kosten, vinden wij dan in de efficiencybesparing die wij nu eenmaal krijgen door de samenwerking van de twee organisaties. 3% op 210 mln. als efficiencyopbrengst is gewoon heel matig. Ik vind dat er veel sterker van bovenaf op gestuurd moet worden. Ik kijk de minister daarop aan.

Als het om de kosten gaat, zijn wij niet overtuigd. Als het over de efficiencyopbrengst gaat, zijn wij niet overtuigd. Ik heb in alle eerbijheid gezegd dat wij in principiële zin een hoop voordelen zien in wat de minister ons heeft voorgehouden, maar over de uitvoering maken wij ons grote zorgen. Ik zal nog geen definitief standpunt innemen, want dat doe ik uiteraard

Elias

met mijn fractie nadat wij de brief hebben kunnen bestuderen, maar dit is mijn reactie in deze termijn.

De **voorzitter**: Alvorens de minister zal antwoorden, wil ik kort overleg met de woordvoerders. Ik verzoek hen, even hier te komen.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

De **voorzitter**: Na overleg met de minister schors ik de vergadering tot tien over acht.

De vergadering wordt van 19.53 uur tot 20.10 uur geschorst.

De **voorzitter**: Alvorens het woord te geven aan de minister, laat ik de reden van de schorsing weten. Namens de leden van dit huis heb ik de minister gevraagd om in tweede termijn zekerheid te verschaffen over de kosten en over het bedrag van 30 mln. dat hij heeft genoemd, zodat we dit debat ordentelijk kunnen afronden. Het woord is aan de minister.

□

Minister **Plasterk**: Voorzitter. Dank voor de gelegenheid die u mij hebt geboden om nog even precies te bekijken welke informatie ik beschikbaar heb om de Kamer te verschaffen.

Laat ik eerst uit de nota naar aanleiding van het verslag het antwoord citeren dat ik heb gegeven op de concrete vraag van de leden, wat de exacte kosten van de fusie zijn. Ik heb op 24 juni in de nota naar aanleiding van het verslag gezegd: "Het is nog niet helder wat de exacte fusiekosten zijn. De kosten worden voor een groot deel veroorzaakt door het flankerend beleid ten aanzien van de personele gevolgen. Op dit moment is nog onvoldoende zicht op het aantal vrijwillige verplaatsingen en het aantal personen waarvoor ander werk gezocht moet worden. De verwachting is dat ongeveer 10% van de medewerkers die het betreft de overstap naar Groningen zal maken." Er werken ongeveer 2000 medewerkers in Zoetermeer.

Wat ik heb geschreven, is ook vandaag waar. Ik kan de Kamer niet de exacte kosten van de fusie kan geven, om de reden die ik ook schriftelijk heb genoemd, namelijk dat het afhangt van de situatie op de arbeidsmarkt en van de mate waarin wij in staat zijn om onze eigen mensen te begeleiden naar het vervullen van de functies elders. Wat ik zojuist misschien onvoldoende heb aangegeven, is dat de schatting van 30 mln. die intern wordt gehanteerd, een worstcasescenario is. Het is het maximale bedrag dat zich in onze ogen zou kunnen voordoen. Ik wil er nog wel aan toevoegen dat het natuurlijk om een incidenteel bedrag gaat. Nogmaals, de baten van de voorziene fusie zijn 40 mln. structureel voor de samenleving en 6 mln. structureel voor de gefuseerde organisatie. Daar staat tegenover dat wij schatten dat in het traject van vijf jaar dat met deze ingrijpende fusie plaatsvindt en met de verplaatsing van naar schatting 10% van het personeel, incidentele kosten van maximaal 30 mln. aan de orde zullen zijn. De dekking daarvoor is deels gezocht in de vernieuwing voor de rijksdienst, namelijk 5,5 mln. Daarnaast staat in de begroting die de Kamer heeft goedgekeurd voor het lopende jaar onder artikel 18 4 mln. voor fusiekosten DUO. Dinsdag zal door

de minister van Financiën een begroting worden aangeboden waarin opnieuw onder artikel 18 de autorisatie staat die wij de Kamer vragen voor de dekking van de kosten voor het komende jaar, 2010, voor de fusiekosten van DUO.

Ik denk dat het niet verstandig zou zijn om nu een budget vrij te maken en te reserveren voor het volledige traject, ook omdat dit een zuigende werking zou kunnen hebben. Het krijgt dan het karakter van een budget dat "op mag", en ik zeg de Kamer toe dat mijn organisatie en ik proberen om de kosten zo laag mogelijk te houden. Het lijkt er dus op dat dit ook gaat lukken en we lager zullen uitkomen dan het maximum dat in 2008, op het moment dat het traject werd ingegaan, is geschat.

Ik begrijp, ook uit de vragen die mij hier zijn gesteld, dat de Kamer liever zou zien dat ik een exacte route kon geven met de totale kosten in de lopende vijf jaar, maar ik denk dat dit niet mogelijk is en niet nodig is. Ik denk ten slotte ook dat het niet verstandig is, omdat er dus een zuigende werking van uit zou kunnen gaan. Men zou kunnen denken: nu ja, het budget is er toch, laten we het dan ook maar daarvoor opmaken.

De heer **Jan Jacob van Dijk** (CDA): Ik stoer me eerlijk gezegd wel een beetje aan de manier waarop de minister ons verzoek afwijst om een budget te noemen. Dat zou een aanzuigende werking kunnen hebben en daardoor zou het budget op kunnen gaan. Ik ga ervan uit dat men binnen welke overheidsdienst dan ook op een zorgvuldige wijze omgaat met geld en dat het bestaan van een budget niet automatisch hoeft te leiden tot het opmaken daarvan. Ik vind die argumentatie niet heel erg sterk. Daarnaast zegt u dat u 13 mln. hebt, 13,5 mln. om precies te zijn, en u schat in dat het maximaal 30 mln. zou kunnen kosten bij een worstcasescenario. Ik vond het niet zo sterk – als ik dat mag zeggen – dat als wij vragen naar de kosten van de fusie, u een omfloerst antwoord geeft waardoor wij er via een aantal circumstantial figures achter zouden kunnen komen dat het 30 mln. zou kunnen zijn. U zegt dat het om 10% gaat en dat wij hadden kunnen weten dat er 2000 mensen in Zoetermeer zitten. Dat weet ik dus echt niet. Die manier van beantwoorden vond ik niet zo heel erg zuiver.

Maar goed, ik ga even terug. Die 30 mln. is een worstcasescenario. Laten wij ervan uitgaan dat wij dat niet allemaal nodig hebben en dat u op 25 mln. uitkomt. Waaruit gaat u dan die 12 mln. financieren? Eerder hebt u betoogt dat u de 6 mln. die u voor de DUO uiteindelijk als efficiencywinst inboekt, eigenlijk nodig hebt om de dienstverlening op peil te houden. Misschien moet u zelfs nog wat diensten toevoegen om te zorgen dat het beter gaat. Waar komt dan die additionele financiering vandaan? Ik neem geen genoegen met een antwoord zoals u net gaf met de strekking "dat lijkt me niet verstandig om te geven".

Minister **Plasterk**: Ik begrijp wat de heer Van Dijk zegt. Deze exercitie is met name en in de eerste plaats in gang gezet – met zijn steun – om het rendement aan de maatschappelijke kant te realiseren, namelijk minder bevraging van burgers en organisaties. De opbrengst daarvan is geschat op jaarlijks 40 mln. Daarnaast heb ik aangegeven dat het in de rede ligt dat dit ook intern, binnen de gefuseerde organisatie, een efficiencywinst oplevert in de orde van grote van 6 mln. Op de impliciete vraag van de leden uit de Kamer of wij dat in mindering

Plasterk

kunnen brengen op het budget van de DUO – die winst is immers gegenereerd – heb ik aangegeven dat me dat onverstandig lijkt. Ik denk dat het goed is om dit aan te wenden voor het verbeteren van de dienstverlening. Dat is een slag anders dan dat het geld bestemd is. Ik denk dat het goed is dat die marge op die manier voor de dan gefuseerde IB-Groep ter beschikking is, opdat men de dienstverlening kan verbeteren. Ik heb net het voorbeeld genoemd van de fraudebestrijding. Dat is dus open. De Kamer geeft per jaar autorisatie voor het bestemmen van de gelden die op de OCW-begroting staan. Zoals ik heb aangegeven is de Kamer vorig jaar gevraagd om daar 4 mln. voor 2009 voor ter beschikking te stellen. Volgens de regels mag ik er nog niet op vooruitlopen, maar aanstaande dinsdag zal de Kamer onder artikel 18 worden gevraagd om dat ook voor het komende jaar voor het fusietraject te doen.

De heer **Jan Jacob van Dijk** (CDA): Mag ik daaruit afleiden dat, mocht het zo zijn dat u nog 12 mln. extra nodig hebt, u tegen de DUO zegt dat hij niet meer bij u hoeft aan te komen maar het in de eigen begroting moet vinden en eventueel over meerdere jaren moet spreiden? Is dat de conclusie van wat u zegt? Of kan het zo zijn dat u straks toch nog een keer bij ons langskomt en komt vertellen dat het wat tegenviel, het allemaal toch iets duurder wordt en dat u 6, 7, 8 of 9 mln. nodig hebt?

Minister **Plasterk**: Ik heb al aangekondigd dat ik aanstaande dinsdag onder artikel 18 de Kamer zal voorstellen om dat voor dezelfde orde van grootte voor het komende jaar te doen. Ik ben het eens met de implicatie van uw vraag. Daar kan inderdaad niet aan worden ontleend dat dit vanzelfsprekend voor jaren daarna nog het geval zal zijn. Dan is het dus een open zaak. Het hangt ook af van de mate waarin de gefuseerde organisatie in staat is om de kosten te drukken en efficiëntiewinst te realiseren of ik tegen de DUO zal zeggen dat hij de rest van de kosten van het laatste deel van het fusietraject uit eigen budget moet betalen of dat ik bereid ben naar de Kamer te gaan om autorisatie te vragen daar ook voor 2011 nog eenmalig aan bij te dragen. Dat is open.

De heer **Jan Jacob van Dijk** (CDA): Excuses dat ik hier toch wat op doorvraag. Ik mag er dan toch ook van uitgaan dat ik bij de Voorjaarsnota niet alsnog een tegenvaller zie ten aanzien van de fusiekosten inzake de DUO voor een bedrag van 6 mln., 7 mln. of 8 mln.? Dat is de implicatie van de opmerkingen die ik hier maak. Ik ga er eerlijk gezegd van uit dat de fusiekosten van 13,5 mln. nu gedekt zijn. De andere kosten die er eventueel nog uit voortvloeien, zullen in eerste instantie door de nieuwe organisatie DUO worden gedragen.

Minister **Plasterk**: De heer Van Dijk kijkt mij zo indringend aan, dat mij niets anders rest dan hier een bevestigend antwoord op te geven, met name omdat hij door het woordgebruik "in eerste instantie" de mogelijkheid openlaat dat ik wellicht in tweede instantie nog bij de Kamer aanklop. Dat is nadrukkelijk niet de intentie waarmee ik de rest van dit fusietraject ga doorlopen.

De heer **Jan Jacob van Dijk** (CDA): In derde instantie zouden wij dat dan eventueel kunnen afwijzen.

Minister **Plasterk**: Dat is sowieso juist, want het budgetrecht berust bij de Kamer. Het signaal van de heer Van Dijk is duidelijk gehoord, ook door de fusieorganisatie.

Ik denk dat ik hiermee de essentie heb gegeven van het punt waarvoor wij zojuist geschorst hebben. Ik heb de heer Van Dijk goed verstaan. Aangezien niemand anders naar de interruptiemicrofoon snelt ...

De **voorzitter**: Dat mag u aan mij overlaten. U kijkt mij aan alsof u klaar bent met uw betoog, maar er zijn wat meer vragen gesteld en er zijn twee moties ingediend. Het is voor de afronding van het debat misschien handig als u daar advies over geeft.

Minister **Plasterk**: Absoluut, voorzitter. U had mij enigszins van mijn à propos gebracht door tijdens mijn beantwoording een schorsing te suggereren.

De **voorzitter**: Nu krijgt de voorzitter ineens de schuld, maar ik heb geprobeerd het debat een handje verder te helpen.

Minister **Plasterk**: Waarvoor dank. U hebt gelijk – u hebt altijd gelijk – dat er twee moties zijn ingediend, beide door mevrouw Smits. Met de eerste wordt voorgesteld een handtekeningenprocedure in te stellen. Onder verwijzing naar de motivatie die ik in eerste termijn heb gegeven, ontraad ik de motie. Het beoogde effect wordt er niet mee gerealiseerd, terwijl tegelijkertijd de administratieve lasten voor de organisatie en de mensen in het veld erdoor toenemen.

De tweede motie ontraad ik evenzeer, omdat de DUO sowieso onderdeel is van het beleid dat wij voeren om het aantal externen terug te brengen. Ik denk niet dat hiervoor additionele grenzen nodig zijn. Daarnaast dringt de Kamer er voortdurend bij mij op aan, en via mij op de DUO, om de dienstverlening te verbeteren. Ik denk dat dat voorop moet staan. Ik ben het eens met mevrouw Smits dat inhuur van externen moet worden teruggedrongen voor zover dat kan, maar het is mijn allereerste verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat studenten hun studiefinanciering op een juiste manier krijgen en dat hun klachten op een juiste manier worden afgehandeld. Ook door de aard van de organisatie zal soms externeninhuur niet geheel te vermijden zijn.

Mevrouw **Smits** (SP): Omdat wij deze minister niet de ruimte willen ontnemen om problemen op te lossen, hebben wij gekozen voor 13%. Het had ook 10% kunnen zijn. Er is dus ruimte om externen in te huren als er problemen zijn, maar niet ongebreideld, zoals in 2008: 43 mln. aan externeninhuur en 80 mln. aan kosten voor vast personeel. Ik snap niet zo goed wat er met de motie mis is. Immers, DUO houdt ruimte om externe mensen in te huren.

Minister **Plasterk**: Onder verwijzing naar de motivatie die ik heb gegeven, ontraad ik deze motie. Soms is externe inhuur nodig. Wij hebben in de afgelopen periode echt een crisissituatie gehad, waardoor het werkelijk niet anders kon. Ik zeg de Kamer nogmaals toe dat wij proberen de externe inhuur zoveel mogelijk te reduceren.

Ik wil mijzelf corrigeren, als de voorzitter mij in de gelegenheid stelt. Ik geloof dat ik heb gezegd dat er 2000

Plasterk

mensen in Zoetermeer werken, maar dat is in de complete organisatie. Er werken voor de goede orde 400 mensen in Zoetermeer.

Ik weet niet of het als vraag was bedoeld, maar de heer Elias zei dat hij vond dat er onvoldoende bedrijfsmatig werd gestuurd door de organisatie. Bij de DUO gaat het nadrukkelijk om een uitvoeringsorganisatie, waarin het om een zeer bedrijfsmatige aanpak dient te gaan en naar mijn smaak ook gaat. Ik ben het niet eens met het vooroordeel – ik zeg niet dat de heer Elias dat heeft – dat alles wat bij de overheid gebeurt per definitie minder verstandig, minder efficiënt of minder bedrijfsmatig is dan elders. De afgelopen maanden hebben wij gezien dat ook daar dingen wel eens anders lopen dan men aanvankelijk had voorzien. Ik denk dat wij bij deze organisatie een verantwoorde bedrijfsvoering hebben.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik dank de minister voor zijn beantwoording in tweede termijn. Er zijn twee toezeggingen gedaan. De eerste is dat de Kamer voor de begrotingsbehandeling het actieplan bestrijding fraude door de IBG ontvangt, de tweede is dat de minister de Kamer schriftelijk zal informeren over de kosten van de inhuur van externen in de eerste vier maanden van dit jaar. Kan de minister aangeven op welke termijn de Kamer die brief kan verwachten?

Minister **Plasterk**: Is het acceptabel als ik de Kamer de informatie over de kosten van inhuur aan het begin van dit jaar binnen drie weken stuur?

De **voorzitter**: Ik zie de leden knikken.

Volgende week donderdag zal worden gestemd over het wetsvoorstel en de ingediende twee moties.

Sluiting 20.30 uur

Lijst van ingekomen stukken, met de door de Voorzitter ter zake gedane voorstellen:

De volgende brieven

Geannoteerde agenda van de Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen van 14 en 15 september 2009 - 21501-02-919

minister van Buitenlandse Zaken, Verhagen M.J.M. - 4 september 2009
Rondgezonden en gepubliceerd

Aanvullende informatie op de geannoteerde agenda van de informele RAZEB ("Gymnich") van 4 en 5 september 2009 - 21501-02-920

minister van Buitenlandse Zaken, Verhagen M.J.M. - 1 september 2009
Rondgezonden en gepubliceerd

Reactie op het verzoek van de commissie voor Buitenlandse Zaken inzake informatie over de inzet van de Nederlandse regering bij de Mid Term Review van het EOF (Europees Ontwikkelingsfonds) - 21501-04-112

minister voor Ontwikkelingssamenwerking, Koenders A.G. - 26 augustus 2009
Rondgezonden en gepubliceerd

Kabinetsreactie op het SER-advies Europa 2020: de nieuwe Lissabonstrategie - 21501-20-441
minister van Economische Zaken, Hoeven van der M.J.A. - 3 september 2009
Rondgezonden en gepubliceerd

Verlag schriftelijk overleg inzake de Landbouwwraad van 7 september 2009 en de informele Raad van 13 t/m 15 september 2009 - 21501-32-355
minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Verburg G. - 2 september 2009
Rondgezonden en gepubliceerd

Fiche: Richtlijn ouderschapsverlof - 22112-914
staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, Timmermans F.C.G.M. - 4 september 2009
Rondgezonden en gepubliceerd

Fiche: Mededeling inzake motorvoertuigensector - 22112-915
staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, Timmermans F.C.G.M. - 4 september 2009
Rondgezonden en gepubliceerd

Fiche: Mededeling inzake duurzame toekomst vervoer - 22112-916
staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, Timmermans F.C.G.M. - 4 september 2009
Rondgezonden en gepubliceerd

Fiche: Mededeling betreffende Alzheimer en andere vormen van dementie - 22112-917
staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, Timmermans F.C.G.M. - 4 september 2009
Rondgezonden en gepubliceerd

Fiche: Voorstel inzake maatregelen ter bestrijding van neurodegeneratieve ziekten - 22112-918
staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, Timmermans F.C.G.M. - 4 september 2009
Rondgezonden en gepubliceerd

Fiche: Voorstel voor een aanbeveling van de Raad betreffende rookvrije ruimten - 22112-919
staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, Timmermans F.C.G.M. - 4 september 2009
Rondgezonden en gepubliceerd

Fiche: Voorstel betreffende een besluit tot instelling Europese microfinancieringsfaciliteit - 22112-920
staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, Timmermans F.C.G.M. - 4 september 2009
Rondgezonden en gepubliceerd

Geannoteerde agenda JBZ-Raad, 21 september 2009 - 23490-566
minister van Justitie, Hirsch Ballin E.M.H. - 8 september 2009
Rondgezonden en gepubliceerd

Geannoteerde agenda Jaarvergadering IMF en Wereldbank - 26234-93